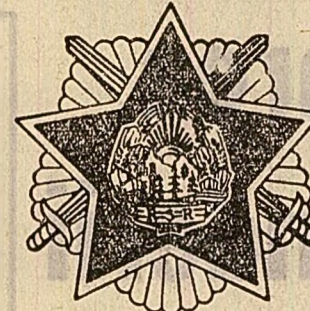

Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7735

Duminică 16 iunie 1968

6 PAGINI - 30 BANI

IN ZIARUL DE AZI:

Se cere perfecționarea reglementării răspunderii în protecția muncii • Cine conduce întreprinderea să răspundă și de integritatea patrimoniului ei • Cronica de artă

În sprijinul lui HOMO FABER

dr. Constantin BOTEZ
șeful secției de psihologia muncii
din Institutul de psihologie al Academiei

Una dintre problemele esențiale pe care le ridică dezvoltarea impetuasă a civilizației contemporane o constituie adaptarea omului la condițiile procesului modern al muncii (ritm, aparatul tehnic etc.). Aici intervine rolul psihologiei industriale menită să ajute, cu mijloacele ei specifice, la creșterea muncii climat psihic propice unei optimizări a efortului uman. Insuficiența adaptării omului la munca sa duce la schimbări dese ale profesiunii (ceea ce înseamnă pierdere de timp și energie, pagube pentru individ și societate), absentism, productivitate

este abuziv. Nu te mai poți angaja fără să te supui acestei „situații false și pretențioase” — se pling unele voci. În Franța a apărut și un celebru domn „Anti-Test”, care a reușit, pe baza unor studii psihologice, să pună la punct o metodă de învățare pentru doriții să trișeze cu testele, cu probele gramatice etc. Atmosfera care a generat protestele anti-test reflectă o practică nu numai abuzivă, dar și primitivă. Și asta deoarece în unele țări oamenii au impresia că întreaga lor viață înstrăbătată, toate posibilitățile de promovare pe scara socială sînt încercate în „temnița testelor”. Măsurarea prin teste a aptitudinilor dă, firește, o imagine fragmentară asupra persoanei umane. Testele au valoare doar dacă se înțeleg ca fiind doar o parte dintr-o sinteză a personalității, de posibilitatea de

opinii

perfectiunii prin stăruire și voință a unor aptitudini deficitare. De aceea, în investigarea aptitudinilor trebuie să ținem seama de factorii individuali, cei de cel organizațional și situaționali: vîrstă, sex,

(Continuare în pag. a V-a)

STILUL MUNCII DE PARTID ÎN ORGANIZAȚIILE DE BAZĂ

Înaintarea viguroasă a societății noastre pe drumul civilizației socialiste este indisolubil legată de creșterea continuă a rolului conducător al partidului în toate sferile sale activități. În acest sens au fost create condiții favorabile prin noua organizare administrativ-teritorială a țării, care înlesnește o mai exactă și operativă cunoaștere a problemei concrete din fiecare unitate socială sau economică. Prin aplicarea în practică a acestor principii de acțiune concretă din fiecare unitate socială sau economică, în folosirea de noi așezăminte social-culturale; valoarea lor va depăși 435 milioane lei. O efervescentă creație vor cunoaște toate orașele și comunele județului, ceea ce impune sporirea rolului și influenței organizațiilor de bază. În această lămură au o deosebită însemnătate inițiativa, tovarășul Nicolae Ceaușescu privind necesitatea continuării perfecționării a stilului de muncă al comitetelor județene de partid, al stabilirii unei legături permanente și directe între ele și toate organizațiile de partid din cuprinsul județului. Tocmai în această constă în ultima instanță

Ioșif UGLAR
prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Comitetului executiv al Consiliului popular județean provizoriu Satu-Mare

„secretul” sprijinului cu adevărat eficient acordat verigii în care dobîndeste formă concretă linia generală a partidului. Impulsivul unel asemenea sprijin apare cu atât mai evident cu cât mai există birouri de organizații de bază în a căror activitate se manifestă lipsa de inițiativă, deprinderea de a să lăsa dădăciți, de a nu întreprinde nimic înainte de a primi indicații de la organul superior. Combatem cu energie asemenea tendințe intrucît ele duc nu numai la tărgănarea rezolvării problemelor, ci și la atrofierea inițiativelor și spiritului de răspundere ale organizațiilor de partid. În înălțarea acestor manifestări negative un rol important revine activității comitetului județean de partid. Experiența arată că metodele de îndrumare și control sînt cu atât mai eficiente cu cît se exprimă într-un ajutor concret, la fața locului, capabil să înlăture practici învechite care frînează bunul mers al activității. A trecut un timp relativ scurt de la constituirea comitetelor județene, îndeajuns însă pentru a se verifica în practică superioritatea noului forme organizatorice. Mai mult decît înainte

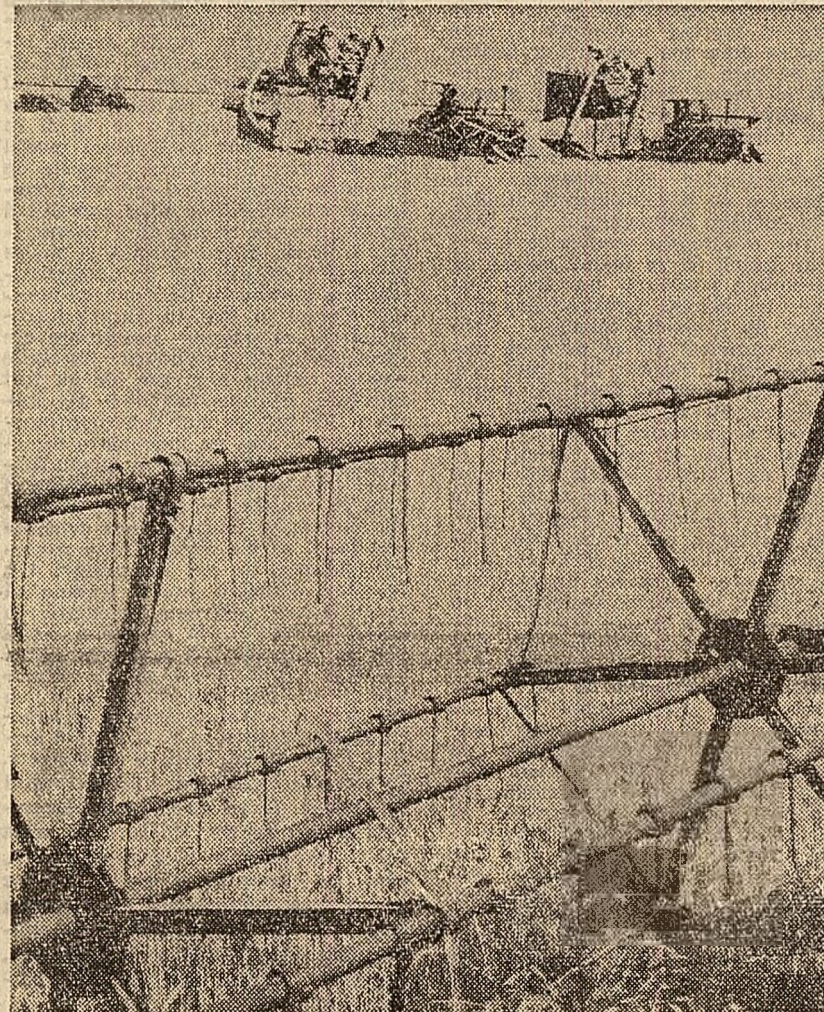
stă acum în centrul atenției organelor teritoriale de partid studierea temeinică a diferitelor aspecte aflate pe primul plan al preocupărilor unităților economice. Legătura directă, fără trepte intermediare, între comitetul județean și verigile de bază ne dă posibilitatea să intervenim operativ spre a ajuta la soluționarea problemelor. În anii trecuți s-a discutat de ne-nunțarea ori despre necesitatea extinderii culturilor frizate, dar paralelismul, substituirea de atribuții, insuficientul control făceau ca lucrările să se desfășoare extrem de lent. În spiritul indicațiilor din rezoluția hotărîre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și al Consiliului de Miniștri în legătură cu prevenirea și combaterea efectelor secetei, am intensificat acțiunea pentru extinderea suprafețelor irigate. S-au constituit, sub îndrumarea județului, membrii comitetului județean de partid, colective formate din specialiști, activiști de partid și de stat, care au studiat la fața locului posibilitățile de extindere a lucrărilor de hidroameliorații. Contactul direct cu unitățile de bază înlesnește totodată înlăturarea rămănelor în urmă. Deși în general pe primele patru luni ale anului majoritatea a unităților economice din cuprinsul județului au realizat și depășit indicatorii de plan, în sectorul de investiții s-au înregistrat deficiențe de care în bună parte se face răspundătoare și organizațiile de partid de la întreprinderile „Unio”, „1 Septembrie”, „Solidaritatea”, „Tricotex” etc. care nu au acționat cu destulă fermitate și perseverență sau a trage la răspundere pe cei ce nu și-au îndeplinit integral obligațiile prevăzute în planurile de construcții-montaj. Nivelul scăzut al muncii politice în rândurile constructorilor a contribuit în bună măsură la deficiențele semnalate pe aceste șantiere între altele, la faptul că la întreprinderea „Solidaritatea” s-au efectuat în luna aprilie abia 50 la sută din sarcinile de construcții-montaj, iar la „Tricotex” nici pînă acum nu s-au recuperat încă rămănelor în urmă de sute de mii de lei la lucrările pentru noua hală. Este evident că aceste neajunsuri și cele din domeniul realizării planului de investiții în sectorul agricol de stat și cooperatist reflectă totodată lipsurile în îndrumarea acestor unități de către comitetul județean de partid, moliciunea și

(Continuare în pag. a II-a)

Blumingul „1300” în probe tehnologice

Începînd de ieri, Hunedoara și-a sporit puterea siderurgică, prin intrarea în probe tehnologice, la cald, cu trei luni înainte de termen, a laminorului de 1300 mm, cu o capacitate anuală de circa 3 milioane tone oțel lingou, principal obiectiv al planului cincinal. Nu e lipsit de importanță să amintim că acest laminor, delimitat acum în zona sa caracteristică, s-a turnat 64 000 m³ de beton, s-au montat circa 15 000 tone construcții tehnologice, precum și aproape 8 000 m³ p. gazeuri armate și țevi electrice. Din familia motoarelor electrice, de diferite mărimi, existente aici se detașează motorul nr. 1, considerat ca fiind „inimă” laminorului. Puterea sa de acțiune este egală cu forța cumulată a 200 tractoare convenționale. Pentru prima dată în domeniul construcțiilor siderurgice, aici s-a folosit „inteligenta tehnică” a calculatorului electronic S 300, care reprezintă o instalație componentă a lui „1300”. Tov. Ing. Nicolae Agachi, directorul general al combinatului siderurgic Hunedoara, a relatat că: „Una din caracteristicile principale ale noului laminor o constituie automatizarea completă realizată prin însăși calculatorul electronic. Începînd de la preluarea lingourilor de pe „trenurile calde”, introducerea în cuploare de comandă, transbordarea lor pe transfercar, laminarea propriu-zisă și pînă la expedierea blumurilor către linia de semifabricate, efortul fizic al omului nu este solicitat decît la dirijarea întregului proces de producție, prin posturile de comandă. În lunile care urmează este prevăzut ca aici să se pună în funcțiune și un sistem de televiziune industrială”.

Ion MANEA

Recoltarea păioaselor la C.A.P. Muntenii-Buzău, județul Ialomița. Foto: A. Cartojan

ZIUA AVIAȚIEI

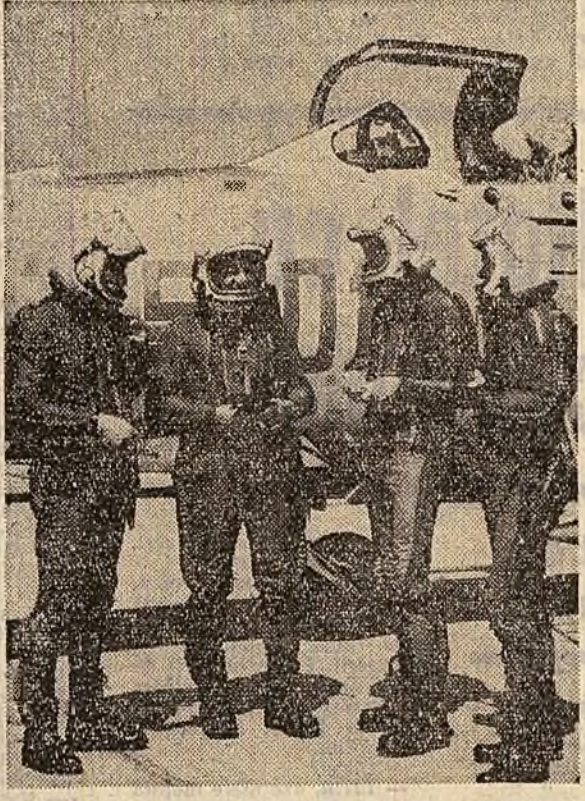
Apărătorii de elită ai cerului patriei

Zburăm cu elicopterul. Soarele a „decolat” ceva mai devreme decît noi. Pe deasupra, săgetează vîntul și o formă de avion supersonic. Se auzesc zvonuri de zboruri înalte, zvonuri de zboruri înalte, zvonuri de zboruri înalte. Ziua Aviației. Zi plină de semnificații, omagiu adus apărătorilor cerului patriei. O sărbătoare care cinstește nume înscrise cu litere de aur în glorioasă carte a zburătorilor — începînd cu Vladimir Ciulin, locotenent-colonel Alexandru Marcu. Cu supersonicul — devenit fulger domestic.

„Decolează, în zori de zi, locotenent-colonel Alexandru Marcu. Cu supersonicul — devenit fulger domestic.”

„Decolează, în zori de zi, locotenent-colonel Alexandru Marcu. Cu supersonicul — devenit fulger domestic.”

Locotenent-colonel Ion CLENCIU
(Continuare în pag. a V-a)

Telegrame

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a adresat președintelui Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, generalul Ne Win, un mesaj de compasiune în legătură cu pagubele cauzate de cicloul care s-a abătut recent asupra Birmaniei. Răspunzînd, președintele Consiliului Revoluționar, generalul Ne Win, a exprimat sincerele sale mulțumiri și profunza sa apreciere pentru mesajul primit.

Să stimulăm munca și creația efektivă

Acad. prof. Eugen RĂDULESCU, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu”

Astăzi putem spune cu siguranță că tinerile generații de intelectuali ale României socialiste sînt mai hotărîte ca oricînd să învețe cât mai mult pentru a-și face simțită tot mai pregnant prezența în cercul științei. Pentru aceasta însă nu sînt suficiente hotărîrea și posibilitățile lor virtuale. O personalitate puternică, spre a se putea manifesta în plenitudinea sa, are nevoie și de un cadru specific, adecvat aspirațiilor sale. Ea trebuie inițiată și promovată în activitățile cele mai complexe, în rolurile hotărîtoare. Desigur, noi, generațiile mai vîrstnice, le îndemnăm pe tinerii, înmănușându-i cu un profil bogat, forța competentă și a fermității în cugetare și acțiune. Le-am împărțit din experiența noastră, cu ale cuvinte, i-am format pentru viață și muncă. Lucru esențial, dar insuficient. Pentru că, o dată încheiată această etapă, e nevoie să le oferim tinerilor posibilități de autodeschisuri spirituale, să le lășăm larg deschise căile de acces spre o experiență personală bogată, ale cărei învățăminte, după cum bine se știe, nu pot fi suplinite prin nimic. Iată doar cîteva din considerentele pentru care considerăm deosebit de judicioase opiniile exprimate în articolul „Aplicarea justă a principiului socialist de repartiție”, publicat recent în „Știința”, cu privire la necesitatea lichidării remunerării pe viață a titlurilor onorifice și a cumului remunerat Transpunerea în practică a acestor sugestii ar corespunde, după părerea mea, cu preocuparea constantă a

(Continuare în pag. a III-a)

Retribuția în concordanță cu efortul de autodepășire artistică

Zenaida PALLY
artistă a poporului

Am avut nenumărate plăceri să mă conving de prețuirea și respectul de care se bucură arta interpretativă românească în ochii întregii lumi. Prestigiu dobîndit este binemeritat și el reprezintă rodul contribuției colective a tuturor generațiilor artiștilor noștri, fiecare cu experiența sa de viață, cu pregătirea sa, cu dragostea și pasiunea față de artă. Rodul acestui generos efort colectiv a fost și recunoașterea de către stat a meritelor celor mai buni, distingerea acestora prin titluri onorifice. Ele au semnificația unui angajament contractual față de societate, pentru dăruirea în continuare a întregului lor talent, a întregii pregătiri. De aceea, propunerile discutate în ziarul „Știința” mi se par echitabile, conforme principiului socialist al retribuției. În artă, ca și în alte sectoare ale muncii de creație, indemnizațiile fixe, acordate pe viață în virtutea unui titlu, și nu a valorii reale a creației artistului, nu sînt de natură să stimuleze perfecționarea, să îndemne la mai mult efort. Cel dintre noi care și-a închinat întreaga viață scenei, cel care cu o prezentă nelăstrupită în viața artistică vor beneficia în mod direct de noul sistem de salarizare care va avea în vedere, în primul rînd, valoarea muncii concrete, de fiecare zi, a fiecăruia. Ceea ce ne interesează pe noi toți în artă nu este numai cantitatea muncii de-

(Continuare în pag. a III-a)

Titlul nu trebuie să fie în sine o sursă de venituri, ci o înaltă consacrare și obligație științifică

Dumitru I. MAZILU
doctor în drept

Articolul „Aplicarea justă a principiului socialist de repartiție — o necesitate economică, un act de echitate socială”, publicat în „Știința” din 14 iunie 1968, abordează una din cele mai importante probleme ale activității științifice românești contemporane. În anul construcției socialiste s-au creat numeroase și valoroase cadre de cercetare științifică. Aceste cadre au urcat trepte tot mai înalte în domeniul științei, efortul lor fiind înobilat cu titluri științifice și grade didactice. Meritele lor s-au materializat în forme corespunzătoare de apreciere și retribuție. Nu toate aceste cadre însă justifică pe deplin încrederea acordată, manifestînd superficialitate în rezolvarea sarcinilor de mare răspundere pentru dezvoltarea științei și culturii românești. Consider că această și-a adus contribuție și forma inechitabilă de retribuție pe baza titlului științific și nu în primul rînd pe baza rezultatelor muncii creatoare, de cercetare, dobîndite de cei în cauză.

(Continuare în pag. a III-a)

PE MARGINEA RAPORTURILOR AFRICII DE SUD CU CELELALTE STATE AFRICANE

OGLINZI ÎNSELĂTOARE

„După ce a rămas timp de aproape 20 de ani în imobilism, Africa de sud vine să facă o schimbare politică pe cît de bruscă pe atît de spectaculoasă. Ea s-a lansat într-o mare tentativă pentru a ameliora imaginea ce s-a creat despre ea în lume, pentru a face pace cu Africa neagră independentă.”

Considerăm iunie de mai sau aprilin unui ziarist de la o publicație americană — una dintre cele mai puțin cunoscute — „The Report”.

Este adevărat că, de la un timp, guvernul de la Pretoria s-a lansat într-o operațiune pe care presa sa a denumit-o în mod emfatic „destindere cordială”. Operațiunea are în vedere relațiile cu țările independente ale Africii. După cum este știut, aceste relații sînt încordate datorită, pe de o parte, atitudinii de sfidare pe care politica de discriminare rasială — faimosul apartheid — o reprezintă la adresa popoarelor din țările africane, iar pe de altă parte, din cauza acțiunilor ostile ale Pretoriei față de aceste țări. O „destindere” reală ar însemna ca guvernul de la Pretoria să renunțe la politica de discriminare rasială și să se deschidă spre relații de prietenie cu țările africane independente. În acest caz, acesta n-a schimbat rînduilel apartheid-ului. În ce s-a exprimat atunci „destinderea cordială”?

La numai cîteva luni de la venirea sa în fruntea guvernului, Vorster a înlocuit la Ministerul de Externe pe Eric Louw cu Hildgard Muller, considerat de către presa occidentală a fi „mai suplu”, un „mai abil cunosător al pulsului lumii exterioare și mai ales al Africii”. Impreună cu Muller au intrat în componența cabinetului și alți membri „mai liberali”. Imediat după instalare, s-a procedat la elaborarea unui „plan de deschidere” către Africa; a fost creat un comitet consultativ interministerial permanent; secția „Africa” din Ministerul de Externe a fost complet reorganizată. La dispoziția Ministerului de Externe a fost pus un fond pentru „servicii speciale”, fond despre care cotidianul tanzani „Nationalist” scria: „Acesti bani sînt destinați spre a cumpăra simpatia statelor africane a căror părere în legătură cu izolitatea sud-africană este echivocă”. Mai mult, în Parlamentul sud-african a fost luată în discuție și aprobată „orientarea guvernului în vederea unei coexistențe amicale și unei cooperări fructuoase cu țările africane”.

Pe firul aceluiași „demonstrații” s-au înscris și unele manifestări fără precedent. Pe aeroportul orașului Cap au fost primiți cu mare pompă trei miniștri de culoare ai statului Malawi. „A fost o ceremonie remarcabilă” — scria un ziarist american prezent la fața locului. Populației de culoare sud-africană nu-i venea să-și creadă ochilor vînzînd miniri negri traversînd orașul în limuzine conduse de șoferi albi, escortate de poliții albi, ce se îndreptau spre luxosul „Mount Nelson Hotel”. Nu mai puțin spectaculoasă a fost vizita în Africa de sud a primului ministru al micului stat Lesotho, înfrîmpinat cu tot protocolul de Vorster în persoană. Aceste vizite s-au soldat cu acorduri comerciale, iar ulterior chiar cu stabilirea de relații diplomatice complete cu Malawi.

Ce a determinat toate aceste gesturi? Să indice ele o poziție mai realistă, intenția de a destăina, chiar și treptat,

Dumitru POPA
(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Acasă

Mai întâi, faptele: Constantin Dumitrascu din Poiana Vărbilău (Prahova) vizitează, împreună cu familia, un văr de-al său, pe nume Ion Nistor din București (Str. Vorniceni, cartierul Vatra Nouă-Băneasa). Într-o noapte de chef, vărul din București obține de la mustrul său o declarație prin care acesta „constată” să-i încredințează, spre înfere, unul din copii, în vârstă de 2 ani și jumătate. La plecare, revenindu-și, tatăl a vrut să-l ia copilul, dar a fost imposibil. Omul s-a adresat miliției și procuraturii. Totuși, de patru luni nu s-a putut lua copilul acasă. Secția a 2-a miliție îi răspunde: „La reclamația dvs. vă comunicăm că cercetările sînt în curs de perfectare. După terminarea lor, veți primi rezultatul la domiciliu.” Să fim serioși! Ce fel de cercetări? Ultimele cum nu complica unii lucruri. Tatăl așteaptă copilul. I-l așteaptă?

Baba orba

De 15 zile, directorul Direcției generale de turism intern de la Agenția centrală O.N.T., „Carpati” orea să discute cu directorul Direcției culturale din Ministerul Finanelor. Subiectul? Măsurile și clarificările în vederea extinderii și îmbunătățirii turismului nostru peste hotare. Dar întâinerea celor doi directori este imposibilă (directorul de finanțe nu e de găsit). Oare să fi pătruns jocul „De-a o-ați ascunslea” și în relațiile de colaborare dintre acești înalți funcționari? „Leapsă” n-ar fi mai potrivită?

Sportivă

Una la mână: la parterul clădirii nr. 87 de pe strada Traian din Tr. Severin, funcționează sala de saha a clubului „Drubeta”. De cîva timp, sahilștii li s-a pregătit o surpriză nepăcătoare. Mesele de saha au fost înlocuite cu birouri la care s-au instalat gospodăria, inspectorii ADAS-ului. Curată mure de saha! Două la mână: în spatele gării se afla o polițierie. Reglementarea C.F.R. aralova a demolat-o, construind una nouă. Înă în loc de o sală pentru ei, picoparii au găsit o sală de ședințe, birouri și frizerie. Dar să nu aruncăm cu... bila! Trei la mână: baza sportivă (terenul de volei și baschet) a fost desființată de Saneap, pentru... protecția igienică a unei fîntîni din apropiere! Prin urmare, o splendidă... „aruncare la coș”! Patru la mână: pe str. Proletarului 14, unde se organizează gale de box în aer liber, funcționează acum un depozit comercial și un garaj. Asta ce-o fi? O? Inseamnă că putem discuta... fără mînuși. Ceea ce și facem. Asadar, cum stăm eu... chestiunea sportivă la Tr. Severin?

Motiv serios

Pentru postul de educatoare la grădinița sezonieră din comuna Tinca-Bihor... Fiecare solicitant și-a expus motivul cererii sale, dar dintre toate, cel mai deosebit a avut Doina Băican. Aprobarea cererii acesteia de către Inspectoratul școlar județean este justificată prin următoarea rezoluție: „Apropierea față de soț”. Casa copilului din localitatea respectivă, unde a lucrat pînă acum Doina Băican, este la cîteva sute de metri de casă, pe cînd grădinița — exact peste drum de localitatea acesteia. Apropierea de soț este evidentă!

Anticipare

Unii lucrători ceterșii, conducători la vagonete de bagaje, manifestă deosebită în transportarea promptă a presei, afirmînd că „au alte mîfuri mai urgente”. De 2 iunie, trenul 7001 (București-Calați) a lăsat pe peronul gării 89 saci cu zărare; în 5 iunie, conductorul vagonului de bagaje al aceluiași tren a refuzat să primească coletele cu presa. Mai sînt și alte exemple. Deoarece netransportarea la vreme a zărilor diminuează efortul redacțiilor de la informa promptă, comitetul provincial C.F.R. a intervenit: să se încerce în vagon zărale și să se lase pe peron semni... conductorii care intrerup circuitul normal al difuzării presei.

În excursie

Ne aflăm în perioada excursiilor școlare. Cum se asigură instruirea și supravegherea participanților? Întrebarea are temet. Lipsa de supraveghe a elevilor atrage după sine grave accidente. În cazul de față, un grup de elevi de la Liceul nr. 6 din București a mers cu un autobuz O.N.T. la cabana Muntele Rogu (Prahova). O clipă de neatenție și Ionescu David, absolvent al școlii generale de 8 ani, a alunecat pe un teren accidentat; rezultat — o fractură la baza craniului. Tardiv, intervenția medicilor a fost ineficientă. Intimpingerea tragică reclamă supravegherea atentă a tinerilor drumetși și investirea lor pe echipamente adecvate excursiilor pe munte.

Rubrică redactată de: Ștefan ZIDARITĂ, George POPESCU cu sprijinul corespondenților „2intei”

Se cere perfecționarea reglementării răspunderii în protecția muncii

Atenția acordată de partid și de stat problemelor securității muncii, ca parte integrantă a grijii față de om, este oglindită în numeroase acte legislative și normative. Aplicarea acestor normative a determinat progrese considerabile pe linia securității muncii în toate ramurile economiei naționale, activitatea acestuia fiind într-o foarte mare măsură ferită de efectele nocive ale tehnologiei, de pericolele implicate de desfășurarea procesului de producție. Și în construcții, situația actuală se prezintă în această privință, incomparabil mai bine.

În calitate de șef al serviciului protecția muncii am avut posibilitatea să urmăresc modul în care se aplică normele de securitate a muncii pe diferite șantieruri și în unele dintre factorii obiectivi și subiectivi care influențează negativ activitatea în acest domeniu. Considerînd că măsurile de protecția muncii au doar menirea de a preveni suferințele umane și pagubele materiale prin prevenirea și eliminarea cauzelor care pot fi înfrînte prin activitatea organizatorilor ai proceselor de producție și concentrarea eforturilor în direcția evitării acestora. Puțin conducătorii de întreprinderi privesc aplicarea măsurilor de protecție a muncii ca o condiție esențială pentru buna desfășurare a activității de producție. Or, tocmai în desăvîșirea artificială a măsurilor de protecție a muncii de întregul proces de muncă rezidă multe din neînțelegerile și lipsurile ce există în activitatea întreprinderilor. Păstrîndu-și rațiunea ei esențială, de expresie a grijii față de om, protecția muncii este și trebuie să rămână o activitate deosebit de perfectibilă. În ceea ce privește măsurile de protecție a muncii, în cele mai bune condiții depinzînd eficiența economică a întregii activități. În legătură cu aceasta voi prezenta unele aspecte care pot fi înfrînte prin activitatea de construcții.

Un fapt obișnuit: o echipă de muncitori-tenucitori lucrează pe o șelă, la înălțime. Dar șelă nu întruștă condițiile cerute de normele de tehnică securității muncii, adică are podine întrerupte, nu are balustradă, scîndură de margine etc. Cum lucrează muncitorul pe o asemenea șelă? Evident, cu foarte mare atenție. Cu o mîină în mormar, iar cu cealaltă se ține de un stîlp al șelei; înalte de a arunca mormarul se uită în jur și-și fixează poziția în spațiu, mijlocul său de încredințare? Pe scurt, ca un ochi se uită la lucrul pe care îl face, iar celălalt se ține de un stîlp al șelei și de ce se ține. Lucrul merge greu, sudoarea curge, iar pericolul de a cădea în gol este prezent. În astfel de condiții ce productivitate poate avea muncă un constructor? Să primim acum lucrurile și dintr-un alt unghi. Lipsa de măsuri de protecție duce, pînă la urmă, la accidente, care sînt din muncă un număr de muncitori. Aceasta greșează asupra producției, dezorganiză echipa, avînd repercursiuni serioase asupra bunului mers al producției, creînd pagube economice naționale, întreprinderii, fără a mai vorbi despre aspectul uman și social al acestor chestiuni.

Ce se cere pentru ca problemele legate de securitatea muncii să fie tratate și rezolvate în strînsă legătură cu cele tehnice de producție și în același timp cu cele?

La această întrebare se poate da un singur răspuns: fiecare salariat, de la muncitor la director, de la

proiectant la executant să se preocupe cu cea mai mare grijă, în domeniul său de activitate, de respectarea și aplicarea măsurilor care să asigure o muncă fără pericole.

Din păcate! unii conducători de șantier, deși cunosc, fără îndoială, că există o strînsă interdependență între securitatea muncii și producție, în practică neglijează măsurile de protecția muncii. Anul trecut, efectuînd un control pe un șantier, am găsit muncitori sînd pe o fundație, la o înălțime de 6-7 m. Una din laturile fundației era situată lângă drumul pe care treceau continuu camioane și basculante grele. Datorită vibrației și pericolului prăbușirii unuia dintre muncitori. Oamenii lucrau sub această amenințare, din care cauza săpătură înălțina greu. Am cerut inginerului șef al șantierului să oprească lucrul pînă cînd se vor lua măsurile tehnice de securitate. Tocmai în acel moment a venit directorul întreprinderii. Pentru întregul meu am spus că este necesar să arăt că, potrivit legii nr. 5/1965 privind protecția muncii, directorul întreprinderii răspunde de luarea măsurilor de protecția muncii în întreprindere. Am rămas cu oîl în așteptarea măsurilor drastice pe care credeam că le va lua directorul împotriva celor care au încălcat normele de securitate. Și directorul a luat în adevăr măsuri drastice. „De ce n-ai grăbit lucrul la fundație, concentrînd un număr mai mare de muncitori?” — l-a spus, pe un ton amenințator, inginerul-șef. „N-a acordat nici o atenție condițiilor deosebite de periculoase în care trebuiau să lucreze muncitorii și, ceea ce ni se pare mai important pentru tebe pe care o susținem, nici n-a înțeles că lucrul înălțina greu toamă din cauza lipsei securității.”

Ne întrebăm de multe ori cum de este posibil ca acei care răspund de viața oamenilor din subordine să trezeze ca pe o cenusă problema securității personalului. Iar dacă nu văd avantajele economice directe, ar trebui să se teamă măcar de eventualele sancțiuni prevăzute de legislația privind respectarea măsurilor de protecția muncii. Care sînt cauzele? În ce măsură se explică rezidă în faptul că, deși legislația prevede sancțiuni destul de severe, ele nu sînt aplicate decît în cazul accidentelor mortale, cu invaliditate și colaterale. În plus, numărul de accidente mortale și invalidități este în număr de cîte organele Inspectoratului de stat pentru protecția muncii sau de către procuratură. Pentru celelalte accidente, cu incapacitate temporară de muncă sau fără incapacitate, și care sînt foarte multe, sancțiunile, deosebit de disciplinare, se aplică de către conducătorul întreprinderii într-o proporție mult mai mică decît numărul accidentelor. Experiența dovedește că, în unele cazuri, unele reglementări care să stabilească și mai precis, mai negant, răspunderile conducătorilor de diferite niveluri pentru luarea, aplicarea și supravegherea măsurilor de securitate, în vederea evitării și sancțiunile severe ce vor decurge în mod automat din respectarea lor. Ar da, cred, bune rezultate introducerea sistemului de asigurare suplimentară a muncitorilor de șantier prin A.D.A.S., cu contribuția muncitorului și a întreprinderii (doar ce A.D.A.S.-ul cercetează

mult mai bine cauzele din punctul de vedere al răspunderii materiale). În legătură cu aceasta, să se introducă un sistem precis al despăgubirii pentru accidentati (invaliditate sau deces), care să se plătească de către vinovat, de întreprindere din beneficiul său de către stat, după caz. Tînînd seama de importanța pe care realizarea și depășirea planului de beneficii o are și o va avea din ce în ce mai mult pentru fiecare salariat, aceste măsuri, care sînt atele, vor duce la coerența reală, materială, a tuturor în asigurarea securității muncii.

Totodată, nu poate fi trecut cu vederea faptul că unii salariați se identifică pentru că nu respectă procesul tehnologic, normele de tehnică securității sau refuză să poarte echipamentul de protecție ce li s-a pus la dispoziție. Mai mult chiar, trecînd din sistemul I.D.C.M. decît locul lor de muncă ordonat de organizatorul producției. A-1 trata pe acești salariați ca pe niște victime ale unor condiții obiective este greșit.

În înălțarea deficiențelor discutabile ar trebui să aibă un rol hotărîtor controlul respectării măsurilor de protecția muncii înainte de producerea accidentului și drepturile organelor de control. Inspectoratul de stat pentru protecția muncii (I.S.P.M.) are dreptul de a aplica amenzi, iar măsurile stabilite de acest organ sînt obligatorii. După cum am văzut, I.S.P.M. participă la cercetarea accidentelor mortale, cu invaliditate și colaterale de protecția muncii, după care se aplică sancțiuni contravenționale și preșterii mîsurilor. Din păcate, fiecare întreprindere din sistemul I.D.C.M. poate fi controlată de I.S.P.M. cel mult de 2 ori pe an (și aceasta se întîmplă în București; ce va fi în provincie?). Cine controlează modul în care sînt aplicate măsurile de protecția muncii între cele două controale ale I.S.P.M.? Cine cercetează accidente de muncă fără incapacitate? Toate aceste sarcini și multe altele sînt îndeplinite de „compartimentul de protecția muncii”, creat în 1987 în fiecare întreprindere, ca organe ajutoare ale directorului întreprinderii. Sarcinile acestor organe, așa cum ele au fost prevăzute în mandatul și în atribuțiile Comitetului de stat pentru protecția muncii, sînt de îndrumare metodică, de informare a conducătorului întreprinderii asupra modului cum se respectă măsurile de protecția muncii de către unii elevi, locuri etc. Deci, aceste organe n-au caracter operativ, nu pot lua măsuri. Or, în acest domeniu unsoari trebuie să se ia măsuri extreme, imediate, ca sistemul de control de exemplu. Ar fi util ca organele de protecția muncii din întreprinderi să fie investite cu drepturi mai largi de a lua măsuri, de a aplica amenzi și sancțiuni disciplinare în cadrul unui sistem precis de atribuții și răspundere.

În materie de control asupra locului de muncă să se stabilească răspunderi unice: se va înălțura în acest fel și paralelismul în această muncă, cînd, de exemplu, la același șantier se întinesc responsabil cu protecția muncii de la întreprinderea de construcții, întreprinderea de instalații, drumuri, întreprinderea de utilități etc.

Baza materială consacrată protecției muncii, pentru care se cheltuiesc acum foarte mulți bani, ar avea de câștigat prin crearea unei întreprinderi specializate, prin îmbunătățirea calității a echipamentului de protecție, prin diversificarea lui, prin crearea de materiale și dispozitive moderne necesare în procesul de muncă.

Ing. M. BRUNO
șeful serviciului protecția muncii,
Direcția generală construcții-montaj

Manifestări consacrate anului revoluționar 1948

Pe stadionul tineretului din Craiova a avut loc sîmbătă seara un spectacol omagial închinat comemorării istoricului an revoluționar 1948 intitulat „Ani de luptă și lumină”. Spectacolul s-a deschis în acordurile melodioase ale unui grup de tînînci. Două fîlcări, ridicîndu-se din amfote, s-au aprins deasupra stadionului în tribunele cărora tînîncii erau inscriși cu trupurile lor cifrele: 1948-1968. „Fost ridicat steagul patriei, ale cărui culori au fost protejate de rachete pe bolta cerească. Corurile tînînci au intonat apoi „Trei culori”, după care rapoziții au evocat figurile marilor domnitori ai Tării Românești, Moldovei și Transilvaniei, precum și cele ale marilor eroi ai revoluției din 1948: Gheorghe Gheorghiu-Budești, Ion Ionescu de la Brad, Ion și alii economiști

Pe această linie — în cadrul gîndirii agrare universale — se analizează contribuțiile și trăsăturile specifice ale gîndirii agrare din România, îndeosebi în legătură cu sarcina majoră de a valorifica tradițiile înaintate ale studiilor noastre agrare și a scoate în evidență aportul lor la dezvoltarea și soluționarea problemelor economice actuale. Merită reținut sub acest aspect, aprecierea autorului cu privire la importanța pe care o poate prezenta, în literatura noastră de specialitate, elaborarea unei lucrări sistematice, care să delimiteze, în contextul gîndirii economice generale, locul și rolul gîndirii agrare, să analizeze și să fixeze aportul marxismului la dezvoltarea ei, precum și la soluționarea problemei agrare în dezvoltarea social-economică.

Acordînd o atenție largă gîndirii agrare din România, autorul care analizează în mod deosebit contribuția lui Ion Ionescu de la Brad în această direcție, se consideră, pe bună

În decourul feeric, cu vegetație exotice, al Grădinii Botanice din București

dreptate, îndreptîșit să sublinieze necesitatea de a folosi criteriile de valorificare cit mai bine fundamentate și complexe, spre a evita aprecieri globale unilaterale și alunecări spre formule și epitețe nefundamentate.

Problema criteriilor de valorificare a gîndirii noastre economice și sociale din trecut este de o actualitate necrestată iar autorul, folosînd cu multă perspectivitate aceste criterii atît în cazul lui Ion Ionescu de la Brad, cît și al altor economiști contemporani.

În prima parte a lucrării se încearcă, pentru prima oară la noi, o cuprindere sintetică a istoriei gîndirii agrare universale și românești, scopul fiind să se evidențieze laturile principale sub care au fost abordate, în succesiunea diferitelor epoci, aspectele agrare în decursul timpului și demonstrarea utilității deosebite a confruntării istorice în acest domeniu.

Dezbatînd unele aspecte legate de tipologia reformelor agrare autorul scoate în evidență și cu argumente deosebite de concludență faptul că adeveseori, mișcările agrare au fost cauza principală a reformelor agrare și că, într-o măsură sau alta, ele au condiționat forma și conținutul acestora. Considerațiile generale cu privire la tipologia reformelor agrare constituie, fără îndoială, o bază pentru abordarea și analiza concretă a măsurilor de reformă agrară întreprinse în perioada postbelică în unele țări în curs de dezvoltare, cuprinse în partea a doua a lucrării.

Merită subliniate și aprecierile autorului asupra legăturilor dintre economia agrară și sociologia rurală și asupra necesității de a se considera, pe bună

sociologie rurală în țara noastră o extindere din ce în ce mai largă. Se arată, de asemenea, rolul și importanța cercetărilor de sociologie rurală în determinarea elementelor unei judecări și eficiente realizări a satelor și comunităților rurale, în asigurarea unei optimizări concrete sub aspectul dezvoltării în perspectivă a forțelor de producție și a creșterii continue a nivelului de trai al populației rurale, și care ar trebui să constituie obiective majore în cercetările concrete.

Acad. V. MALINSCHI

„STUDII AGRARE”

note de lector

Este cazul, de altfel, să amintim că în lucrarea se găsesc numeroase indicații utile pentru munca de cercetare în domeniul economiei agrare, care constituie puncte de confruntare teoretică cu programul și orientarea cercetărilor inițiate de Institutul de cercetări pentru economie agrară, recent înființat. Autorul, trăind adeseori probleme de istorie agrară face referințe continue la actualitate și mai ales pune în lumină problemele agrare ale țării noastre în condițiile sarcinilor actuale.

Scrisă de pe poziții militante, lucrarea acad. V. Malinschi, „Studii agrare”, este destinată a servi ca sursă de reflexii și ca un instrument de promovare a gîndirii în domeniul economiei agrare din țara noastră.

D. DUMITRIU
directorul Institutului de cercetări pentru economie agrară

Stilul muncii de partid

(Urmare din pag. 1)

Îngăduința manifestată față de cei care dovedeau o mare inventivitate în găsirea de „cauze obiective” merită să justifice, lună de lună, nerealizarea sarcinilor de plan.

În condițiile reducerii aparatului salariat de partid, practica tutelei mîrte asupra organizațiilor de partid, anacronică și ineficientă prin natura ei, devine mai dăunătoare ca oricînd. Tocmai de aceea principalul obiectiv al îndrumării exercitate de comitetul județean de partid trebuie să constea în acordarea unui asfel de sprijin verigilor de bază încît ele să meargă pe propriile picioare, să se deprindă a se orienta și acționa fără a fi duse de mînă. Pasivitatea față de pericolul livrării cu înținare a unor comenzi pentru export la întreprinderea „Crasna” Carei, ca și față de nerealizarea unor indicatori de plan la întreprinderea de industrializare a laptelui scoate în evidență că organizațiile de partid de aici nu au înțeles că rolul conducătorilor este revine în unitate unde activează impune spirit militant, fermitate principială, combativitate, nu simplă constatare a neajunsurilor, nici angajamente formale de a „îmbunătăți munca”. A fost nevoie de intervenția energetică a comitetului județean de partid spre a se lua măsuri hotărîte pentru remedierea acestor neajunsuri.

Întărirea legăturii organelor locale de partid și de stat cu verigile de bază este condiționată în bună măsură de atenția acordată sesizărilor cetățenilor. Or, numărul sesizărilor al scrișorilor ce au fost adresate în ultimele luni organelor de stat din județul nostru reprezintă prin înfrînsuși o critică la adresa acestora, dovedind că numeroși cetățeni consideră că vor găsi mai multă înțelegere pentru problemele ridicate de ei adresîndu-se direct unor organe centrale. Voi menționa un exemplu care mi se pare sugestiv. Pe baza hotărîrii adunării șefilor din banuare anul trecut, Iosif Serban și Gheorghe Horotan din comuna Hirp au fost angajați paznic. La sfîrșitul anului au primit însă numai o parte din drepturile ce li se cuveneau. În luna martie a.c. au adresat o petiție comitetului executiv al consiliului popular provizoriu județean,

care le-a răspuns că cercetările efectuate ar atesta că petiționarii și-ar fi primit integral drepturile. Pe drept cuvînt, nemulțumiri de o asemenea rezolvare, ei s-au adresat Comitetului pentru problemele administrației locale. Verificarea întreprinsă în urma acestei sesizări a arătat că reclamația lor era îndreptățită. De fapt ce se întîmplase? Comitetul executiv al consiliului popular județean trimisese scrisoarea spre rezolvare toamă celor care erau vizati în ea, iar aceștia, cîntînd să lasă basma curată, au indus în eroare prin răspunsul trimis organului de stat județean.

Atenția pe care Comitetul Central al partidului o acordă rezolvării scrișorilor și sesizărilor oamenilor muncii, dezbatînd în ultimii ani de două ori această problemă în plenary sale, ne determină să acționăm cu energie spre a asigura stîrpirea oricăror manifestări de birocratism și nepăsare în acest domeniu care vizează aspecte esențiale ale legăturii partidului cu masele, ale democratismului socialist.

În lumina concluziilor ce decurg din lucrările recente plenary a C.C. al P.C.R. apare pregnant necesitatea ca fiecare organizație de partid să acționeze cu fermitate spre a asigura stîrpirea democratismului socialist.

Nu putem trece cu vederea faptul că unele organe și persoane în aceste situații „retrăiesc” în aceste probleme, nu reacționează față de încălcări flagrante ale legalității. Tocmai lipsa unei poziții ferme, principiale a organizațiilor de partid a creat climatul propice ca directorul T.A.P.L.-Satu Mare, Const. Polgar, să hotărască desfacerea contractului de muncă al unei salariate pentru „vina” că, nevrînd să închiadă ochii la nereguliile pe care le constata, i-le-a adus la cunoștință. Asemenea samavoluntă pînă pe primul plan al preocupărilor noastre cultivarea înfrînsă a faptului de orice abuzuri și ilegalități, indiferent de persoana sau funcție.

Experiența primelor luni de activitate a comitetului județean relevă grător că succesul întregii sale activități este determinat de contactul permanent, nemijlocit cu verigile de bază, de calitatea îndrumării acestora.

De curînd m-am făcut ruda cu O.N.T.-ul. Prin alianță. O nepoată de a mea s-a căsătorit, legitim, cu un tovarăș încadrat foarte bine în acest oficiu, național de turism. M-am bucurat nesus de mult. O.N.T.-ul este o instituție serioasă și în nici un caz nu s-a înrudit cu mine din înținare.

Stătem și meditam asupra noii mele rude. Ce alegere frumoasă a făcut nepoata mea. Cînd, ce să vezi? Orai, nepoate, ce să auzi? Bătăi în ușa.

— Cine e?

— Eu, O.N.T.-ul!

— Intră, nepoate!

— Și a intrat. Ce mai faci, ce mai zici, cam asta sînt întrebările ce se pun la astfel de vizite. Asta la început, pînă se creează atmosfera de intrat în problemă.

— Unchule, tîni zice O.N.T.-ul la un moment dat, am venit la dumneata în vizită, cu cele 16.500.000 de lei.

— Ați ați scos la mînt? Frumos bani. Nea Matei cîți a cîștig?

— Nu e vorba de nici o mîntă. De nici un dar. Am venit la dumneata pentru a ne da o sugestie.

— Numai tu? Am crezut că veți să vă completați suma pînă la 20.000.000 de lei. Cam de ce sugestie aveți nevoie? D-astea am. Am început să mă aplec pe un cort. Tu nepoate, ce te servește? Zii!

— Am investit 16.500.000

de lei în repararea, extinderea și modernizarea hotelului „Union”.

— Ați cheltuit puțin. Enorm de puțin. După felul cum s-a lucrat acolo, în închipuim că s-a deșchis miliardul. De ce sugesție ai nevoie? Vrei să mi cheltuești niște bani și nu te pricepi cum? La hotel mi se pare că ați

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

— Nu. E făcut bine. La 30 iunie însă trebuie să-l dăm în exploatare și nu știm cum să-l mobilăm.

— M-ai fierț atîta pentru un lucru de nimic? De ce nu mi-ai spus din capul locului. Hai să luăm un Larousse... Chiar ești la mîndă deschisă, o cameră de hotel se mobilizează cu mo-

pagina economică

CINE CONDUCE ÎNTRERINDEREA SĂ RĂSPUNDĂ ȘI DE INTEGRITATEA PATRIMONIULUI EI

Organele financiare și bancare, prin controlul specializat pe care îl exercită în unitățile productive și în instituții, veghează la buna gospodărire a fondurilor economice, contribuind discutabil la creșterea spiritului de răspundere în rândul tuturor factorilor care minusculează valori materiale și bănești, urmărind în ultimă instanță asigurarea integrității patrimoniului social aflat în administrarea fiecărei întreprinderi și instituții. Prin firea lucrurilor, acest control specializat are o anumită periodicitate. În asemenea condiții, este de la sine înțeles că organele instruite să-l exercite nu pot să urmărească în orice moment totalitatea fenomenelor care au loc în activitatea unei unități. Această îndatorire revine totuși conducătorilor întreprinderilor și organizațiilor economice. Este un adevărat axiomatic că atunci când stă în fața unei întreprinderi sau organizații economice, el trebuie să știe și să explice de ce în anumite unități economice normele legale de apărare a avutului obșteșc nu sunt cunoscute sau dacă se cunosc nu sunt aplicate, de ce nu sunt trasă la răspundere cei ce se fac vinovați, fie de păgubirea proprietății socialiste, fie de lipsa de organizare, îndrumare și control în toate problemele care privesc paza valorilor materiale și bănești. La sancționarea delictelor și infracțiunilor nr. 8 constructiv-montaj București, în perioada 1965-1966 doi șefi de birou financiar îndeplineau concomitent și funcția de casier, contrar normelor legale. Această neglijență a conducătorilor sanționiată de către comitetul de disciplină a fost condamnată și seful organizației muncii, contabilul șef al sanționatului, un normator și alți angajați care, prin abuzul lor, au înlesnit sau chiar au fost complicități în infracțiunile comise.

Și varianta. Bunăoară, sint păreri — și nu puține la număr, în special în sectorul circulației mărfurilor — potrivit cărora pagubele de valori mici nici nu ar trebui luate în seamă, mai ales dacă le raportăm la volumul desfășurat, întrucât în fond acestea pot fi considerate ca „chicuri inerente”. Alții insistă nu atât pe luarea de măsuri energice pentru prevenirea delictelor, cât pe luarea de măsuri energice pentru prevenirea delictelor, de transporturi etc. volumul pagubelor să se micșoreze doar... scripici.

Din păcate, asemenea concepții nu au rămas doar în gândirea unor conducători de întreprinderi și organizații economice, ci și-au găsit și aplicarea în unele unități economice. Este un fapt că în unele unități economice normele legale de apărare a avutului obșteșc nu sunt cunoscute sau dacă se cunosc nu sunt aplicate, de ce nu sunt trasă la răspundere cei ce se fac vinovați, fie de păgubirea proprietății socialiste, fie de lipsa de organizare, îndrumare și control în toate problemele care privesc paza valorilor materiale și bănești. La sancționarea delictelor și infracțiunilor nr. 8 constructiv-montaj București, în perioada 1965-1966 doi șefi de birou financiar îndeplineau concomitent și funcția de casier, contrar normelor legale. Această neglijență a conducătorilor sanționiată de către comitetul de disciplină a fost condamnată și seful organizației muncii, contabilul șef al sanționatului, un normator și alți angajați care, prin abuzul lor, au înlesnit sau chiar au fost complicități în infracțiunile comise.

Cu siguranță că un asemenea caz, nefelic, este de natură să deschiadă mai bine ochii conducătorilor de întreprinderi atunci când încredințată cuiva dirijarea și gestionarea unui sector sau altul, obligându-l totuși să fie mai atent la comportarea pe parcurs a salariaților în

Soseaua serpuștește sub soarele dogoritor, desigur, rîndu-se cu luteală, pe câmpia ce se întinde între Băilești și Calafat. Ne îndreptăm spre terenurile cooperativelor agricole din Calafat. Cîț cuprînd cu ochii — întîndîri nesfîrșite cultivate cu grîu, porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. Privim din mers aceste imagini. Pînă ce ni s-a spus că este vorba de terenurile cooperative, sînt atît de eficiente ridicate pentru introducerea irigațiilor și la această cooperativă agricolă. În cazul unui asolament format din aceste plante: grîu — 700 ha, porumb — 1000 ha și 300 ha floarea-

de ani. Acestea sînt criteriile ce pledezî în favoarea eficienței ridicate a sistemelor moderne, față de cele clasice. Desigur, eficiența unui sistem de irigație, variată de la un caz la altul, în funcție de condițiile specifice locale. Totuși, indicatorii generali ai eficienței sînt în funcție și de calitatea execuției proiectului, gradul de pregătire al personalului tehnic de întîrînire, și mai ales de modul de exploatare a sistemului de irigație. Din acest punct de vedere, problema care rămîne deschisă e aceea a exploatații

normel optime de udare, în funcție de faza de vegetație a culturii. La toate acestea se adaugă aplicarea unei agrotehnici diferențiate, specifică culturilor irigate, precum și folosirea la maximum a sistemelor de irigație prin adoptarea de asolamente cu culturi succesive, două și chiar trei culturi acolo unde condițiile o permit — aceasta fiind premisa ridicării rentabilității sistemelor de irigație. Planta nu trebuie să sufere nici un moment din cauza lipsei de umiditate — aceasta fiind condiția pentru a obține recolte de patru-cinci ori mai mari față de condițiile netrigate — și totodată este ideea ce stă la baza unei metode de irigație: „irigația instantanee”. Această metodă se realizează prin sisteme complet automatizate, ce irigă instantaneu cînd apa pierdută din sol prin evapo-transpirație este înlocuită de apă caldă și irigația continuă automatizat pînă cînd apa din sol ajunge din nou la capacitatea de cîmp. La această metodă — aflată în fază de experimentare în Franța și Italia — coeficientul de utilizare al apei tînde spre 100 la sută — ceea ce înseamnă un răspuns maxim pentru sistem.

În mod firesc ne punem întrebarea: cînd vom construi asemenea sisteme de irigație? Cu siguranță că stîlnia ne va da în curînd un răspuns precis. — S-a inserat. Muncitorii, încercați în altele bălăli cu natura, se îndreaptă în plucuri spre cîmpele improvizate pentru odihna bine meritată. Cîta muncă plină de dîruire pentru a da viață acestor pămînturi!

Exploatarea rațională a sistemului de irigații

De pretutindeni emăna sentiment de liniste odihnitoare, ce pare să-și piardă și pe cea mai mică celulă în care pulsează viața: după o zi de încercare cu arșița ucigătoare, natura se destinde. Soarele căzu în amurg, pare a încerca să se țină pe bolă, agățîndu-se cu razele roșii, de norii amenințați. A mai trecut o zi și timpul și urmează împerturbabil sensul.

Plec cu imaginea vie a acestor terenuri brazdate de arterele roșii, conștient de mîntuie omului modern și deschis prin munca lui strobiluitoare în lupta cu natura. Pe ele va circula apă, acest elixir al vieții, pentru a potoli setea mîntuie a acestor pămînturi.

Aurel PAPADIUC

soarelui, prin irigații s-ar obține un spor de producție de 8.940.000 lei, ceea ce înseamnă că la 2.000.000 lei, cheltuieli suplimentare de producție, în condiții de irigație, se obține un spor net de 4.940.000 lei, care asigură o durată de recuperare de cinci ani și un venit curat anual de 3.940.000 lei.

Asadar, eficiența irigațiilor, oglîndită prin sporirea producției la hectar și a veniturilor, impune o analiză profundă în ce privește investiția specifică, adică eficiența unui sistem de irigație față de alt sistem de irigație.

Specialiștii s-au orientat asupra sistemului modern de irigație cu conducte îngropate, sistem ce necesită o investiție specifică de 15 mil. lei/ha. Acest sistem cunoaște o largă utilizare în țările cu o veche tradiție în irigații: Italia, Franța, S.U.A. și Anglia — fiind considerat de mare perspectivă. Indicii calitativi valoroși îl impun sistemelor clasice cu canal deschis. Nu se poate ca pînă la baza unei agriculturi moderne să fie invaziv prin introducerea irigațiilor, să nu se țină seama de avantajele ca: economia de teren prin îngroparea sistemului de irigație, economie de apă pompată prin posibilitatea dozirării mai bune a normelor de udare, reducerea pierderilor de apă prin infiltrații, sistemul avînd un randament de 85-98 la sută, față de 45 la sută sau maximum 70 la sută cît au sistemele clasice cu canale impermeabilizate — ușurarea exploatații sistemului datorită gradului ridicat de automatizare și, în sfîrșit, durata mare de utilizare de 35-40

ani. În zona teraselor Calafat, în condiții de irigație de peste 54.000 de ha, sistem care, împreună cu altele și mai mari, se încadrează în opera de dezvoltare a teraselor de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român de a se mări suprafețele amenajate pentru irigații, în acest plan mîntuie, pînă la circa un milion de hectare.

Încă puțin și ne aflăm în mijlocul sanționatului. Aici domnește o forță permanentă, un furnicar de oameni cu obrajii virți, fiecare avînd o muncă concretă, îndeplînd cu precizie de cesornic atribuțiile ce-i revin. Se încarcă materiale și se trimite urgent în punctele unde se cere, se dau indicații și se încearcă cu operarea acestor colo unde cunoștințele specialiștilor sînt necesare.

Concret, în zona teraselor Calafat-Băilești, cercetătorii au realizat un climat blînd, cu nuanțe mediteraneene, cu condiții pedologice excelente, dar cu un indice de ariditate foarte ridicat, mai ales în perioadele de vegetație, se ajunge în situația că atît plantele de climat temperat, cît și plantele termofile suferă din cauza lipsei de umiditate, obținîndu-se producții scăzute.

În condițiile arătate, amenajarea pentru irigații a suprafeței de 2000 de ha la cooperativa agricolă Calafat, făcînd abstracție de rezultatele pronosticate pe baza experienței acumulate din exploatarea altor sisteme, s-a impus ca evaluarea să se bazeze pe eficiența acestui sistem de irigație, care este au orientat întregul colectiv la proiectarea lucrării.

O scurtă analiză devine edificatoare. În condiții de

La tunelul Vir lucrările au fost terminate

Sîmbătă au fost terminate lucrările pe noul traseu feroviar Gura Văii-Orsova. Pe celelalte șase au fost montate și liniile terate. Informîndu-ne despre acest succes, ing. Ionel Nan, directorul întreprinderii de construcții „Porțile de Fier”, ne-a comunicat că pe mai bine de 90 la sută din lungimea noului traseu feroviar a fost montată linia terată, iar pe 32 km constructorii au și dat „cale liberă”, depășindu-și astfel sarcinile de plan ce le-au revenit pe primul semestru al anului.

(Agerpres)

subordine. Numai așa se pot evita situații de felul celui petrecute la fabrica „Fructus” din Timișoara, unde directorul a menținut multă vreme în întreprindere și chiar a avansat în funcție, pe un salariat despre care era informat că sistematic a încercat să sustragă materiale din întreprindere. Nelîndu-se la timpul potrivit cuvenitele măsuri, organele de control au descoperit, e drept, prea tîrziu, că acest individ pricinuise întreprinderii daune de 360.000 lei. La un control făcut în luna aprilie a.c. de organele M.I.A., aici a fost identificată o lipsă în gestiune de mai multe zeci de m. de lei. Conducerea fabricii apreciază că s-a comis o eroare, întrucît respectivi organ de control n-a vrut să înțeleagă „corectitudinea” procedurii de compensa plusurile cu minusurile. Inșuși faptul că pot apărea asemenea anomalii în evidența întreprinderii pune clar în lumină ideea că conducerea unității n-a tras cuvenitele învățăminte din trista experiență de spectacol în care s-a situat pînă acum, cînd, de fapt, ea este și trebuie să fie factorul direct răspunzător de gospodărirea valorilor materiale ce i s-au încredințat de stat.

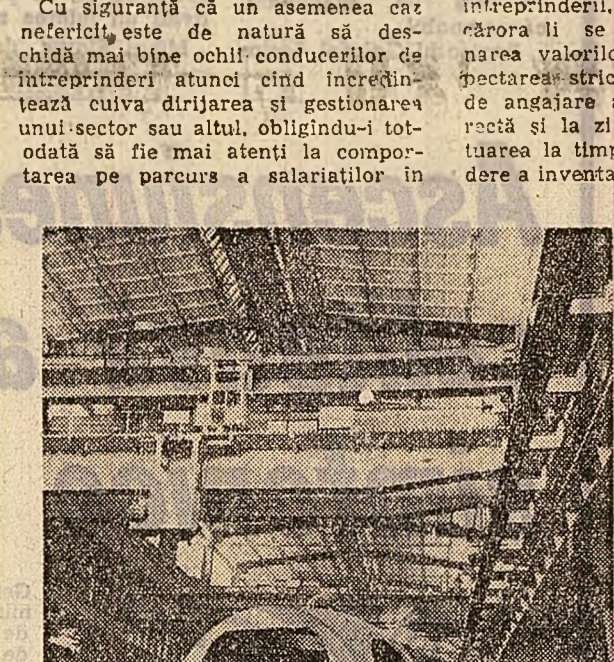
După cum se știe, în repetate rânduri conducerea partidului și statului a atras serios atenția cadrelor de conducere din întreprinderi și instituții de a nu admite nici un fel de concesi sau îngăduințe față de cei care, prin faptele lor, provoacă sau înlesnesc stîrbirea averii publice. Intransigența trebuie să aibă un caracter continuu și nu de campanie, iar accentul trebuie pus îndeosebi pe latură de prevenire a infracțiunilor sau oricăror fapte generatoare de pagube. Cine conduce o întreprindere trebuie să răspundă și de integritatea patrimoniului ei. În aceste împrejurări, capacitatea și importanța deosebită asigurarea condițiilor minime de depozitare și pază a bunurilor materiale, controlul și supravegherea permanentă a întregii gestiuni a întreprinderii, cunoașterea cadrelor cărora li se încredințează gestionarea valorilor de orice fel și respectarea strictă a condițiilor legale de angajare a acestora, ținerea corectă și la zi a evidențelor și efectuarea la timp și cu simț de răspundere a inventarietilor.

Asigurarea integrității fondurilor materiale și bănești pe care statul le pune la dispoziția unităților economice este condiționată în bună măsură prin introducerea în zonele cu deficit de umiditate, a sistemelor de irigație — adevărate artere ale rodniceii, ce vor schimba în viitorul apropiat fața îmbrîntită a țerei.

Desigur, organele de control ale Ministerului Finanelor și Băncii Naționale pot să influențeze în mai mare măsură creșterea răspunderii conducătorilor de unități din economie pentru păstrarea și gospodărirea cu maximum de grijă a fondurilor statului. De aceea, în viitorul apropiat, ne vom intensifica activitatea de îndrumare și control asupra îndeplinirii măsurilor stabilite pentru apărarea integrității proprietății socialiste, cî și asupra strictetii respectării a legilor privitoare la prevenirea și recuperarea pagubelor în avut obșteșc. Practica demonstrează însă e lovent că cele mai multe neajunsuri pot și trebuie să fie preîntîmpinate chiar de către conducerea întreprinderii, dacă acestea își exercită pe deplin și cu răspundere atribuțiile lor de coordonare, îndrumare și control a întregii activități economice. Iată de ce susținem că întregă răspundere pentru gospodărirea și integritatea fondurilor materiale și bănești încredințate trebuie să revină în mod expres conducătorilor de întreprinderi.

Redu CIURILEANU
controlor revizor general
în Ministerul Finanelor

Peșă în greutate de 150 tone turnată la Uzina de mașini grele București pentru șantierul sistemului hidroenergetic Porțile de Fier

IN CURÎND PE ȘOSELELE ȚĂRII

TV-20

un nou tip de autobuz

Constructorii de autovehicule din Capitală au trecut la asimilarea unor tipuri modernizate de autobuze urbane și interurbane — TV-20, caracterizate prin performanțe din punct de vedere calitativ celor produse pînă acum — TV-2. Remarcăm în primul rînd adoptarea unei arhitecturi moderne și unui confort mărit pentru călătorii, prin restructurarea caroseriei. Noul autobuz sînt prevăzute cu penumuri laterale mărite în suprafață, asigurînd astfel o iluminatărie mai bună în interior și un parbriz panoramic cu vizibilitate sporită pentru conducătorii. Culorarii din interior este de asemenea mărit. Autovehiculele TV-20 sînt dotate cu instalații îmbunătățite de încălzire și ventilare și au o stabilitate mai bună în timpul mersului, datorită suspensiilor perfecționate.

Un prim lot din aceste autobuze va fi realizat luna aceasta, urmînd ca din luna august să înceapă fabricația de serie.

(Agerpres)

Titlul nu trebuie să fie în sine o sursă de venituri

(Urmare din pag. 1)

Nu o dată, cercetătorii tineri au ridicat problema diferențierii vădite între diferitele cadre de cercetare pe planul retribuțiilor materiale. Desigur, un sistem de plăcere că este cazul să se meargă pe linia unei nivelări în domeniul retribuțiilor. Dimpotrivă, acele cadre care — prin efortul depus pe parcursul anilor — au reușit să se ridice la un înalt grad de calificare și care prin munca concretă desfășurată dau rezultate bune și foarte bune în activitatea de cercetare concretă, trebuie retribuite potrivit meritelor și eforturilor. Dar, în nici un caz, nu putem fi de acord cu situația existentă în numeroase instituții, cînd oamii care — e adevărat, ca urmare a unui efort susținut — dobîndind titlul de doctor în științe, în urma elaborării tezei, n-au publicat nici un studiu, n-au adus nici o contribuție pe planul dezvoltării științei în sectorul în

care își desfășoară activitatea și au continuat să primească o sumă de bani ca corespondent material mecanic al titlului. Se pune întrebarea: care a fost scopul pentru care au muncit să obțină titlul științific? Oare numai retribuția ce se acordă printr-un adaos mecanic la salariu? De aceea, sîntem de părere că retribuția acordată în acest fel trebuie retrasă, ea nejustificîndu-se în nici un fel. Dacă un cercetător care a dobîndit un titlu științific a meritat pe deplin conșcarea științifică, acordată de către organele în drept, trebuie să depună eforturi pentru concretizarea rezultatelor muncii sale științifice și să fie plătit pentru acestea, nu pentru simplul fapt că are titlul științific respectiv.

În același timp, se ridică mult discutata problemă a coautorului. Fiecare studiu trebuie să fie rezultatul efortului creator al celor care-l seamănă. Nu putem fi de acord cu sistemul ce mai dămîne, în care unii respectivi, iar alții elaborează lucrarea respectivă. În societatea românească contemporană s-a creat climatul necesar aprecierii fiecărui cercetător, om de știință, de artă, potrivit contribuției proprii aduse în activitatea practică. Avem deja un număr apreciabil de cadre de cercetare tinere, capabile — care, alături și sub îndrumarea cadrelor vîrstnice, cu bogată experiență în activitatea de cercetare și care dau un exemplu concret, mobilizator prin munca ce o desfășoară — sînt în măsură să depună maximum de pricepere și efort pentru a da țării tot ce au mai bun, înleagînd cerințele partidului și poporului pentru ridicarea științei și culturii românești pe trepte tot mai înalte. Iată de ce titlul științific nu trebuie să fie, în

primul rînd, o sursă de venituri materiale, ci o obligație științifică, care să determine intensificarea efortului creator, a contribuției fiecăruia dintre noi la propășirea țării, la ridicarea prestigiului ei în toate domeniile de activitate. Fără îndoială că aceasta va atrage după sine o recompensă materială. Este un număr o problemă de etică, ci și una de natură juridică, a cărei reglementare s-ar impune într-un mod cu adevărat echitabil.

Să stimulăm munca și creația efectivă

(Urmare din pag. 1)

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

voltării societății noastre această soluție a fost acceptabilă, în ultimii ani, în noile condiții apărute, ea s-a dovedit depășită de viață. În învățămînt, de pildă, — spre a mă referi la un singur exemplu — cumularea de funcții remunerate a dus la o dispersare — și deci diminuare — a oportunităților didactice, unorși chiar la schimbarea procesului de învățămînt. Fenomenele de inerție și de rutină, comuncate unorși și în munca la catedră, își au proveniența în această practică depășită.

Valoarea științifică autentică începeuse tot mai adesea să se exprime printr-o formă exterioară aleasă — indemnizații fixe pe viață — și mai puțin printr-o contribuție substanțială continuă în cîmpul cercetărilor. Iar legătura dintre venit și contribuția în muncă pierdută, stimulii necesari pentru activizarea dorinței de perfecționare și autoperfecționare a cadrelor, pentru continuă impulsivitate a procesului muncii nu mai aveau eficacitate.

Retribuția în concordanță cu efortul de autodepășire artistică

(Urmare din pag. 1)

puse și calitatea ei. Sistemul stimulativ de retribuție, legat nemijlocit de efortul creator, de rezultatele obținute în perfecționarea măiestriei artistice, de contribuția concretă și nelocată la dezvoltarea culturii românești, va declanșa în această direcție un salt remarcabil, cîci recunoșterea unor înalte merite artistice trebuie susținută permanent, „argumentată” și de zi.

Avem nobila mistine de a dezvolta tradiția interpretativă a înaintașilor noștri, mergînd pe singura cale posibilă: autoperfecționarea continuă, căutîndu-se creșterea dînzăriei a tot ce avem mai bun fiecărui dintre noi. Această tendință obiectivă va fi și mai puțin dezvoltată, înlocuind retribuția, pe viață, a titlurilor printr-un sistem stimulativ, de natură a coincide cu noile generații de artiști, cî și pe noi, cei care de ani slujim cu devotament arta interpretativă românească.

Chiar dacă în momentul de față devine tot mai evidentă reactivarea și întărirea spiritului gospodăresc atît în întreprinderi, cît și la nivelul organelor lor tutelare, totuși ar fi nerealist să credem că pretutindeni, în toate unitățile, el se afirmă cu o acceți vigoare. După cum s-a putut constata din discuțiile pe care organele de control și revizie le-au avut cu conducătorii ai acelor întreprinderi unde s-au găsit nereguli în administrarea patrimoniului unității, surprinde faptul că mulți dintre aceștia au o optică total deformată, asupra răspunzătorilor de reactivare în apărarea avutului obșteșc. După concepția lor, desigur complet eronată, această importanță latură a activității de conducere nu ar fi niciodată o sarcină de prim ordin de care trebuie să se ocupe personal și cu toată răspunderea. Chipurile, ea trebuie să fie lăsată exclusiv în atribuțiile organelor din afara întreprinderii, cum ar fi cele ale miliției, justiției, forului butelar și, bineînțeles, ale Băncii Naționale și Ministerului de Finanțe. „Ideea” ar

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

partidului și statului nostru de a promova adevăratele valori științifice și profesionale, de a stimula credința intelectuală efectivă. După cum se știe, cumularea mai multor funcții a apărut la noi cu ani în urmă o cu expresie a lipsei de cadre și drept consecință, a suprasolicitațiilor celor existente. Dacă într-o anumită etapă a dez-

Cronica de artă

„Scena debutului“ și-a pierdut atmosfera de laborator?

Am înțeles întotdeauna prin „cea mai tânără scenă“, adică prin scena școlii „Casandra“ a studenților Institutului de Teatru, un loc ideal de întâlnire și afirmare a unei generații.

Am înțeles activitatea studenților ca un mijloc prin care să se realizeze o concepție unitară mai nouă, mai proaspătă, și deci în mod firesc înnoitoare, al unor noi generații de actori, regizori, scenografi, muzicanti și dramaturgi.

Întotdeauna am crezut în mirajul unei „scene a debutului“, într-un loc de sinteză al debuturilor, debuturi reunite în spectacole care pe lângă rolul lor de a marca în mod banal și calendaristic examene de studii de an să aibă și rolul de a însemna momente de naștere a unor noi generații, actori, scenografi etc.

Dar din păcate de prin anul 1954 de la „Unchiul Vanja“, realizat de Vlad Murgu, din anul „Antigonei“, realizată de Ion Cojar, și „Miresii desculte“, realizată de Radu Penciulescu și puțin mai târziu, a „Violoncelului lui Scapin“, în regia lui David Esrig, și „Peer Gynt“-ului și a altor spectacole, cam de atunci spectacole care să marcheze nașterea simultană a unei creații în domeniul artei scenice nu au mai apărut la studiiul Institutului de Teatru.

Și dacă nu am reținut spectacole de debut reînnoite în sensul explicat mai sus, în anul din urmă, am făcut-o nu dintr-un capriciu al memoriei ci din cauza absenței lor.

Ce s-a întâmplat în acești ani la Studiul Institutului de Teatru? Periodic, an de an, s-au dat un număr de premiere mai bine sau mai puțin bine încheiate, după că punea profesorul sau asistentul respectiv, cu studenții actori mai mult sau mai puțin talentați, după cum a fost mai mult sau mai puțin exigentă comisia la examenul de admitere a celui an, cu decoruri făcute de profesori profesioniști, cu muzică servită gata realizată tot de nesudenti... și atât. Acel zău de laborator înțerece care s-a născut spectacole purtând în ele însemnele gândirii unei noi generații nu a caracterizat anul din urmă al scenei Institutului de Teatru.

Toate aceste gândiri avute și adunate an de an mi-au fost reimpresionate de un recent spectacol, de un excelent debut, avut sub conducerea regizorului student Gina Ionescu. Cu ocazia examenului ei, prezentat cu piesa „Urașii munților“ de Luigi Pirandello, s-au conștientizat în cea seară încă din viața unui creator, în cea seară edificatoare a debutului, munca unei excelente regizoare debutante, a unui foarte bun scenograf și a două excelente costumiere. Cu ocazia acestui spectacol am fost obligat, de asemenea, să-mi revizuiesc părerea ce mi-o făcusem des-

pre o serie de studenți actori văzuți de mine în apariții stersse și nesemnificative în alte producțiuni. Studenți care în gândirea regională a Ginei Ionescu deveniseră deodată un alt material actoricesc — de nerecunoscut. Regizoarea a înnoțit reprezentarea în primul rând, după cum remarcam, printr-o minuțioasă muncă cu actorii, conducându-i cu o mină sigură să creeze un joc subtil, reușind să treacă pe scenă o stare de imponderabil poetic. Am avut senzația de a vedea materializat fizic pe scenă sentimentul înalt al fizicului. Spectacolul conține în el sensibilitate atent condusă, rămânând continuu la hotarul între realism și straniu, evitând poeziei cu orice preț sau melodramaticului. Desigur structura și aderă mai ușor la spectacolele sociale, la imaginile vizuale sau auditive pregnante, totuși trebuie să recunoașcă această sensibilitate pentru noi, spectatorii, un joc, date fiind stările emoționale pure și adevărate în care ni le-a transmis în săli. (Epilogul de pantomimă în forma în care a fost realizat, ni s-a părut însă ne-necesar). Tripletul plastic, Radu Borzulescu (decuru), Marițica Buretea și Maria Popescu (costume) a lucrat cu o fantazie deosebită, imaginând o lume a visului, o lume de bilci, ca un carusel, ca un carusel-castel, cu al de lemn, cu arcului, cu luminii și vise, așa cum cereau autorul și regizoarea. Iar costumele au fost scitlate, croite și finisate într-un mod care m-a stăruit admirativ și învidios, fiind realizate parcă de cel mai pretențios și minuțios scenograf al nostru.

Desigur că spectacolul la care m-am referit reprezintă doar una din formulele posibile, pentru un anumit text și într-o anumită concepție regională. Un alt spectacol al studenților, care mi-a plăcut (deși eu personal n-am aderat la soluția regională) este cel realizat tot prin colaborarea unor tineri creatori diferiți: „Viata e un vis“ de Calderon de la Barca, în regia Nicolettei Toia și scenografului Sorin Haber. Nu e vorba de a absoțuta soluție sau alta. Este necesară, acolo în „Casandra“, o mare diversitate de modalități, oglindind pe de o parte cerințele de exercițiu variat pe care le impune însuși procesul didactic, iar pe de altă parte formarea unor personalități artistice distincte, originale.

După cum scriam la început, spectacolul Ginei Ionescu, alături de imensa bucurie de a participa suferite la succesul lui, mi-a rechemat în memorie înasistabilele legate de activitatea studenților Institutului de Teatru și, legat de aceste gândiri, mult discutată problema a teatrului studențesc. Cu această ocazie mi-am amintit un articol semnat de Nicolae Pintea în care el, pe marginea Festivalului de Teatru Studențesc, făcea câteva observații de principiu deosebit de interesante. Mă voi referi mai întâi la ceea ce există la trupele studențesci o tendință de a se copia „în mic“, evident cu posibilități reduse, „teatrele marșale“ rezervează și stilul. Dar niciodată un spectacol studențesc, oricât de bun ar fi el, în caz că este jucat pe scena unui teatru profesionalist, nu ar trebui

să fie confundat cu reper-toriul curent al aceluia teatru. Un plus de entuziasm, o notă aparte în gândirea ideilor regională, un inefabil aer juvenil amestecat cu clarviziune, toate acestea trebuie să dea acel specific unic și de nerepetat al unui spectacol studențesc.

Teatrul studențesc, atât cel practicant la „Casandra“ cât și în echipele universitare de amatori, ar trebui să constituie un stimulent al creației dramaturgice de intensă și vie actualitate (cum se încearcă acum la Casa de Cultură a studenților din București). Ar trebui promovate formule noi de contact cu publicul în jurul unor idei majore ale realității noastre și ale formării conștiinței socialiste, mergând până la genuri direct publicistice, până la abordarea aproape reportericesc-scenică a faptului de viață cu semnificații etice. Ar trebui găsite modalități de a repune în valoare, sub fațete înșelătoare, opere de bază ale dramaturgiei naționale. Ar trebui găzduite ale variate vizuale contemporane ale clasicii, tentative de a relua firul unor tradiții ale teatrului folcloric, tatonând virtualitățile lor moderne.

Ce păcat că spectacolele lui Ansel Stănescu, cele destinate Festivalului de la Zagreb, de pildă, nu au dat de gândit pentru stilul Studenților de Teatru. De ani de zile, pe scena Studenților în Institutul de Teatru apar diverse producțiuni care seamănă cu niște obiecte spectacole profesionale. Nu o dată s-a discutat și s-a semnalat prezența nemulțumirilor și necontemporană a studenților la Institutul de Teatru. Nu este normal ca aceiași studenți să fie focali sub îndrumarea unor profesori care mai înaltă competență, sub texte sfiorătoare, sub bărbii și mustăți, să-i vedem apărând în Casa de Cultură a studenților, în cadrul unui studiu liber din plin adevăratei măsuri a talentului lor. Sînt sigur că studenții au deprins mai multă meserie (și acesta este un lucru foarte bun) decât în Institutul de Teatru. Este momentul, așa cum o demonstrează absența unor spectacole remarcabile și cum o demonstrează acum spectacolul „Urașii munților“, ca studenții să facă sub semnul încrederii a tinerele talente din disciplinele componente ale artei spectacolului; cu condiția esențială ca această înțelegere să se facă sub semnul încrederii de gândire și al calității. Și de ce nu, al unor înnoiri în ceea ce privește pregătirea lor profesională, înnoiri care să rezume numai programe analitice — ci și pe cei cărora le este dat să o comunice mai departe.

Dinu CERNESCU

trescu), sau „Tubita lui“, dramatizare de Ion Crisan după George Călinescu, fie că aștenea se petrece pe meșteșugurile transilvănene la două decenii după înfringerea ca în „Iancu la Hălmgău“ de Paul Everac, toate scenariile prezentate subliniază continuitatea în nemulțumire și în hotărârea de luptă, precum și imposibilitatea înăbușirii avântului revoluționar. Privită, din diferite unghiuri dramatice, cu punctele nodale în complinire, revoluția apare în ciclul radiofonic în toată amploarea sa, face să răzbată peste acol, până la noi, amplitudinea forței sale active.

Genul frescă din „Pro Patria“ surprinde efortul revoluționar la diverse nivele de conștiință în acțiune de la angajarea disperată până la luciditatea analitică a lui Bălcescu, episoade se ordonează după cursivitatea temporală, referindu-se, mai ales, la date din existența personală a eroilor, dar înțrețesute cu câteva momente cruciale ale revoluției: adunarea de pe dealul Părașului sau lupta eroică din dealul Spirii (regia artistică: Constantin Moruzan). Destinul unui tânăr haiduc, urmaș de pandur, se împletește cu soarta revoluției fără să atingă forța conflictuală și capacitatea de justificare în economia dezvoltării dramatice pe care am întâlnit-o în transparența radiofonică după drama lui Camil Petrescu, „Bălcescu“ (reluata acum într-o montare radiofonică mai veche a lui Mihail Zirra — pe alături suferind de grandiozitate). Scenariul semnat de Mihail Drumus „File din cronică anulul 1848“ se dezvoltă în jurul citorva evenimente din revoluție, tratate cu o emfază, ponderată totuși în transparența radiofonică realizată de regizorul Mihail Păscu. Voiunde se tot frescă, acest scenariu nu reușește să fie decît o altitudine de momente, lipsită în bună măsură de coerența necesară genului. Mai unitară încă din text, „Pro Patria“ este însoțită de un fond muzical (datat de lui Romeo Chelaru), care prin leit-motiv și reveniri melodice stabilește puncta dintr-un eveniment.

Referindu-se la punctul 13 din „proclamația de la Islaz“ și concentrându-se asupra fenomenului de emancipare a căcașilor, scenariul semnat de Mihail Joldea, „Fluierul codrilor“, se remarcă datorită consistenței caracterelor. Conflictul ce opune țăranului Costache Zaman, conducător de cete în revoluție, pe boierul Vanghel Nedioglu conflict autentic (de istorie) capătă potențe de generalizare din vigoarea înfruntării. Caracterul bine definit, cei doi poli antonici cîntrează conflictul în jurul lor, astfel încît scena-

riul devine eveniment, nu numai sîntă, regia artistică (Paul Stratilat) subliniind la rîndul ei, tensiunea dramatică, punctată de accente lirice.

Ajuns „umbră strălucitoare prin țara Zarandului și Abrudului“, la mulți ani după ce mișcarea din Ardeal a fost înăbușită, Avram Iancu, personajul lui Paul Everac („Iancu la Hălmgău“), pendulează între legendă și realitate, eroul „prelucit în cîntare“ rămînd pentru tot „Iancu răzătorul cu sabia scoasă“, cel ce aprinde inimile cu focul revoltei. Satul ardelean, în care poposește pe inserat Iancu, trăiește, până la venirea eroului răzător, o pace aparentă, răcolită subteran de dureri moarte și de revolte reținute. Condusă cu mină sigură de scriitor, acțiunea pregătește apariția lui Iancu, făcînd să plutească în atmosfera rezonanței îndepărtatului moment istoric. Din Iancu-legendar, Paul Everac face un personaj viu, cumul de tristeți, durere majestuoasă; istoria se transformă în fapt dramatic încărcat de poezie eroică. Consistența scenariului și-a găsit în căldura oamenilor care îl înconjoară pe erou, Ion Marinescu are și grandioarea și tragismul personajului; amplifică și scade forța revoltei interioare, luminează universul lăuntric al lui Iancu, la fel ca și pe cel al lui Costache Zaman din „Fluierul codrilor“.

Întregul ciclu, care încheie în sine un urias volum de muncă, ne-a prilejuit urmărirea unor indiscutabile reușite interpretative. Gheorghe Cozorici, intruchinarea lui Bălcescu în două dintre episoadele sale radiofonice („Pro Patria“ și „File din cronică anulul 1848“) a căutat în mod evident nuanțarea eroului de la un text la altul, împinzerea valențelor sale în două unghiuri diferite, în timp ce Ștefan Chibotaru reliefează două personaje psihologic antagonice (Clucerul Neagu Vardam din „Mîinile care-si aduc aminte“ și boierul Vanghel Nedioglu din „Fluierul codrilor“), cu marea sa capacitate compozițională. Ciclul a înfruntat un număr de interpretări ce se cer citate: G. Calboreanu, Magda Popovici, Atena Zaharieva, Ion Caramitru, Emil Dochiseanu, Dorin Varga, Monica Ghiuță, Ion Dichiseanu, Corado Negreanu și mulți alții.

Florica ICHIM

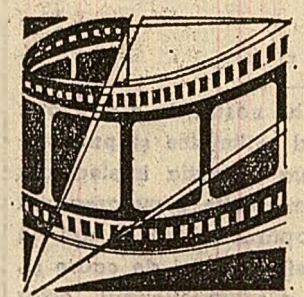

IRINA CODREANU

ADOLESCENȚA (bronz)

(Din Expoziția deschisă la sala Dalles)

Valoarea civică a documentarului cinematografic-anchetă

Dintre numeroasele filme realizate cu posibilități ale filmului documentar, cea

a investigației directe în realitatea înconjurătoare ne-a dovedit, nu o dată, deosebita sa valoare, atunci cînd aparatul cinematografic este înmînat de cinești care știu să surprindă ceea ce este viu și semnificativ în societatea noastră, să-i cerceteze cu ochii ager fenomenale, să depisteze sensurile majore ale unor fapte diverse pe lângă care, de ce să nu mărturisim, trecem uneori cu des-

tulă indiferență sau la care nu observăm decît „faptil divers...“. Tocmai în această constă contribuția civică a cinematografic-documentarului, în cooperarea cu care sesizează la timp anumite aspecte sociale și etice, aducându-le înaintea noastră, cercetîndu-le pe toate fețele, pătrînzînd în ce au caracteristic și determinîndu-ne să le apremem cu atenție. Este motivul ce ne-a făcut să pre-

țăm documentare ca Oltenei din Oltenei, Casa noastră cu o floare, Cazul D. A. cu o viață, unde importanța problemelor de care se ocupăm ai neașii, vigoarea autenticității sociale obținute prin procedeul surprinderii directe ne rețineau efectiv interesul. Anchetă, interviu, procedeele „cine-veritate“ și altele care au dat naștere la unele investigații deosebite (Al. Bolangiu, Florica Holban, Gabriel Barța, Al. Sirbu, Doru Ștefan, I. Mosecu) care au dat rezultate remarcabile cînd investigația s-a îndreptat spre aspecte concludente ale vieții, cînd virtuozitatea procedeeilor n-a funcționat în sine (ca în Soada și, parțial, în Prolece), cînd autenticitatea realității n-a fost „aranjată“ sau „deranjată“ de artificii de montare (ca în Copilii, Iar copilii, Mama lui Adriaș etc.). Sînt cîteva cîinecși și cîteva filme care înțeleg dar prin experiența lor se poate totuși și fertiliza contactul direct, bogat în semnificații, al documentarului nostru cu complexitatea intimă a cotidianului, cu diversitatea vieții înconjurătoare. Nu subapreciem meritele studioului „Alex. Sahla“ în ce privește realizarea unor valoroase documentare poetice, etnografice, științifice sau despre artă, nu minimalizăm necesitatea acestor direcții creatoare, totuși ni se pare insuficientă preocuparea pentru documentarul social (în formula sale de maximă eficiență și totodată de maximă viabilitate), preocupare evident insuficientă mai ales cînd, săptămînal, Televiziunea reușește să ne dea emisiuni pe variate teme etice sociale, științifice răspundătoare conștiinței („Reflector“, „Transcator“). De aceea programarea — ca de obicei „în complectare“ discretă — a două documentare-anchetă în premieră, după luni de lipsă, este un eveniment consemnabil.

Regizorul Gabriel Barța

și reporterul Mihail Stoiian iar în filmul lor învenia o anchetă a dificultăților întâmpinate de ing. Paul Marius Petrescu, unde n-ai vorbi, ca în filmele peisajsto-ilustrice, de ursul simpatic, „pomii prin pădure“, după fragi și după mure“, ci de împrejurările care au dus la moartea unui cloban în luptă cu fiara doleanță. Noțtia de „fapt divers“ din ziare — care semnală un caz de eroism cotidian în apărarea avntului obțesc — a dimensiunii emoționante ale imaginilor, devine omenii, viață profundă, dureri reținute. Brusca pătrundem într-o lume care mai trăiește intens amintirea dramel. Bătăria, clobanul, vîntorul alătuiesc triplul de răscolitor profundime umană al acestui anchetă, în care autenticitatea comportărilor și trăirilor, mereu în prim plan, nu exclude o fină alăturare (compozițională, imaginistică). A tuncînd că și înțelegăm dar prin experiența lor se poate totuși și fertiliza contactul direct, bogat în semnificații, al documentarului nostru cu complexitatea intimă a cotidianului, cu diversitatea vieții înconjurătoare. Nu subapreciem meritele studioului „Alex. Sahla“ în ce privește realizarea unor valoroase documentare poetice, etnografice, științifice sau despre artă, nu minimalizăm necesitatea acestor direcții creatoare, totuși ni se pare insuficientă preocuparea pentru documentarul social (în formula sale de maximă eficiență și totodată de maximă viabilitate), preocupare evident insuficientă mai ales cînd, săptămînal, Televiziunea reușește să ne dea emisiuni pe variate teme etice sociale, științifice răspundătoare conștiinței („Reflector“, „Transcator“). De aceea programarea — ca de obicei „în complectare“ discretă — a două documentare-anchetă în premieră, după luni de lipsă, este un eveniment consemnabil.

Mihail Stoiian, de astă

Ion CAZABAN

Ascensiunea calitativă a muzicii simfonice la Arad

Despre tradiția muzicală a orașului Arad în mod curent se cunoaște destul de puțin lucruri. Și totuși muzica a avut aici reprezentanți a căror activitate a asigurat orașului o viață artistică ce poate fi comparată prin intensitate și varietate cu aceea a marilor centre culturale ale țării. Este vorba aici de o tradiție muzicală care s-a manifestat prin instituții sau activitate concertistică cu mai bine de un secol și jumătate în urmă. Nu putem să nu consemnăm chiar și în trecut faptul că la Arad în 1833 funcționa un conservator de muzică. În care profesori din Praga sau Viena asigurau cursurile de specialitate la toate materiile; de asemenea, nu lipsi de semnificație este și faptul că în acest oraș au concertat renumiți instrumentiști și dirijori — de la Franz Liszt — pianul la care marele compozitor și virtuoz a cîntat aflîndu-se în prezent în muzeul teatrului — la Johannes Brahms, Joachim, Richard Strauss, Bartok, Enescu, Kodaly, Casals. Însăși începuturile orchestrelor simfonice din localitate le putem semnală încă din 1890 cînd a fost înființată orchestra de coarde, grupul suflătorilor adăugîndu-se un an mai târziu.

Orchestra ce va aniversa în toamna aceasta 20 de ani de la înființarea proprie zisă, de la recunoașterea oficială — pînă în 1948 neexistînd stagioni cu caracter permanent, ci mai mult o activitate sporadică, datorată în primul rînd dragostei pentru muzică a unor entuziaști animatori — Filarmonica de Stat din Arad desfășoară în prezent o intensă activitate. Spunînd acest lucru am în vedere stagiunile simfonice și de cameră ce includ în mod curent, în afara serilor muzicale devenite de acum obișnuite, concerte cu caracter popular sau educativ, concerte corale, într-un cuvînt tot felul de manifestări muzicale ce urmăresc difuzarea celor mai reprezentative lucrări aparținînd repertoriului universal și românesc. Trebuie, de asemenea, menționat că alături de stagiunea arădeană, această Filarmonică susține în prezent cea de-a treia stagiuie curentă la Lipova, concertele avînd în această localitate o frecvență lunară.

Cît despre nivelul interpretativ actual al formației, singurul concert audiat în seara zilei de 1 iunie nu-mă poate sătura totuși o părere defavorabilă și defnitivă. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit la acest concert a fost în primul rînd alcătuirea programului: un program clasic în care figura numele lui Corelli,

Geminiani, Purcell, Haendel. O muzică minunată care cucerește și emoționează de veacuri, o muzică care tocmai de aceea este foarte greu de înțeles. Și nu mă gândesc la probleme de ordin stilistic, la frazare, la dificultăți tehnice de execuție... ci la a fiarea acelei sensibilități, acelei spiritualități, care de fapt presupune toate elementele amintite mai sus și care, totuși, nu se poate rezuma doar la ele. Este chemată aici o înțelegere capabilă să armonizeze trecutul cu prezentul, capabilă să evite reținerile ce sîrăcesc substanța muzicală, rețineri justificabile de mult prea mult și prin vigoarea matematică a delimitărilor stilistice. Desigur, trebuie să respectăm epoca, spiritualitatea vremii în care a fost creată o lucrare; dar nu ne putem amesteca doar la ele. Capacitatea de receptivitate, de înțelegere a muzicii, este o calitate care evoluează pe descoperiri și smulge în fiecare moment noi taine marilor opere de artă. Pentru aceasta sînt necesare însă o totală sinceritate, multă tăcere, talent, foarte multă mîncă, de la primul contact cu partitura și pînă la interpretarea din sala de concert. Satisfacția profesională este atunci inegalabilă și spectatorul emoționat aplaudă recunoscător această înțelegere cu arta adevărată.

Cu aceste gândiri am fost în pauza concertului Filarmonicii din Arad, condusă de Jan Hugo Huss. O ascultasem pe soprana Emilia Petrescu. Nu s-a putut spune — m-a emoționat mai mult: „Noaptea“ sau aria din opera „Didona și Eneas“ de Purcell, cantata pentru soprana solo „Preis der Tonkunst“ de Haendel? Cuvintele ar rămîne mult în urma momentelor pe care ea le-a dăruit celor din sală; este o mare artistă, este o foarte mare interpretă.

În ceea ce privește programul prezentat doar de orchesteră, am apreciat în mod deosebit interpretările realizate în Sarabandă, Gîgă și Badinerie de Corelli, precum și în ultimele două părți din Concerto grosso în sol minor op. 3 nr. 2 de Geminiani. La pupitură, Jan Hugo Huss mi-a părut încă o dată convingerea că centrul muzical este înțeles și prezentat unor remarcabili dirijori care ar trebui să apară mai des ca oaspeți al orchestrelor noastre bucareștine. Este un deosebit muzician, a cărui gestică, alături de o foarte bună cunoaștere a stilului și în același timp estetică pentru spectatorul din sală dezvăluie un înalt nivel profesional. Ca director al Filarmonicii, Jan Huss, cred, totuși, că poate ar trebui să aibă mai mult în vedere îmbogățirea orchestrei cu elemente noi și talentate. O exigență sporită a tuturor membrilor, o contribuție mai eficace a elementelor valoroase ale formației existente în prezent, în centrul atenției a unei rigide corecturi tinute. Cred că vom vedea cît de curînd Filarmonica din Arad numărîndu-se printre cele mai bune orchestre ale noastre, a căror tinută principală trebuie să fie în mod permanent ridicarea calității artistice interpretative. Sînt premise suficiente și avem convingerea că rezultatele nu se vor lăsa mult așteptate.

Teodora ALBESCU

1848 în scenariile radiofonice

Prin înșesă patura lor, momentele de înfrîngere istorică între forțe sociale antagonice conțin esențe de conflict dramatic, au capacitatea implicită de a se transforma în elemente de dramă. Momentul istoric, revoluția de la 1848 în țara noastră, care a devenit centrul și punctul generator al unei suite de scenarii radiofonice cu prilejul împlinirii a 120 de ani de la importanțele evenimente, reprezintă un material dramatic virtual. Marea miscare revoluționară, continuatoarea tradițiilor naționale de luptă, cu implicațiile sale europene, apare într-un ciclu de cinci piese radiofonice, cărora li s-a alăturat și două reluări (transmise între 2 și 12 Iunie), fiindcă surprinzător coordonatele generale prin intermediul unor fapte. De la revoluția lui Tudor Vladimirescu, apoi pregătirea revoluției din 1848, desfășurarea ei,

urmată de înfrîngerea revoluției, pînă la răsunetul său peste decenii, toate evenimentele se desfășoară ca într-o frămîntată frescă, luminată fascinant. Fiecare dintre scriitorii s-a aplicat asupra evenimentului istoric dintr-una din fazele derulării sale, în toate scenariile apare însă ideea de continuitate. „Revoluția este în mers, este pornită de la începutul istoriei românești. E fructul unei îndelungi stări de lucruri și nimic nu o mai poate opri“, spunea Bălcescu în drama lui Camil Petrescu. Fie că începe chiar cu evenimentele din 1821, continuate de lupta haiducilor pînă la 1848 și după, ca în scenariul radiofonic „Pro Patria“ de Mircea Stănescu, fie că surprinde numai un moment din pregătire precum în „Mîinile care-si aduc aminte“ de Sebastian Popovici (dramatizare după o povestire de Cezar Pe-

PRIMIRI LA PRIM-VICEPREȘINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI, ILIE VERDET

Ministrul energiei din Cehoslovacia

Sîmbătă dimineața, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdet, a primit pe ministrul energiei din Cehoslovacia, Josef Korač...

pat Emil Drăgănescu, ministrul energiei electrice. Au fost discutate probleme privind dezvoltarea colaborării economice și tehnice...

Președintele și directorul general al firmei British-Aircraft Corporation din Weybridge

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdet, a primit sîmbătă dimineața pe G. E. Knight, președintele și directorul general al firmei British-Aircraft Corporation din Weybridge...

John Chadwick, ambasadorul Marii Britanii la București. Cu acest prilej au fost discutate probleme privind dezvoltarea cooperării între firma britanică și întreprinderile industriale românești...

ORDINUL

ministrului forțelor armate ale Republicii Socialiste România

La 16 iunie sărbătorim tradiționala Zi a aviației Republicii Socialiste România - semn al prețurii aviatorilor și constructorilor de avioane români...

Personalul aviației militare, continuînd tradițiile glorioase ale apriilor românești, răspunde grijii pe care partidul și guvernul l-o poartă...

Încadrări în eforturile întregului popor, personalul navigant și tehnic din aviația de transport, utilitară și sanitară îndeplinește cu înfăptuire sarcinile ce îi revin...

Aviatorii și parașutiștii sportivi reprezintă cu cinste culorile patriei în întrecerile aeronautice internaționale...

Cu prilejul Zilei aviației Republicii Socialiste România, felicităm personalul aviației militare, civile și sportive și-i urez noi succese în munca închinată patriei noastre dragi...

Trăiască aviația Republicii Socialiste România! Trăiască Partidul Comunist Român, conducătorul încercat al poporului, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!

Trăiască și înflorească scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România!

Ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, general-colonel ION IONIȚĂ

DECORĂRI CU PRILEJUL ZILEI AVIAȚIEI

În sala de marmură a Casei Centrale a Armatei din Capitală a avut loc sîmbătă dimineața solemnitatea conferinței de ordine și medali ale Republicii Socialiste România...

Au participat general de armată Iacob Teclu, membru al Consiliului de Stat, Constantin Șendrea, secretar general în Ministerul Transporturilor, Auto, Naval și Aeriene...

Pentru contribuția adusă la întărirea capacității de apărare a patriei, unui grup de ofițeri și maeștri militari le-au fost conferite ordinele „Steaua Republicii Socialiste România”...

În numele celor distinși au rostit cuvinte de mulțumire în colosele Ion C. Tătaru, Georgehe N. Dascălu, pilot la TAROM, și Petre P. Istrate, secretar general al Federației aeronautice române.

APĂRĂTORII DE ELITĂ AI CERULUI PATRIEI

beton. Aviator și avion - salpați. Teoretic, astfel de acționare a fost considerată de specialiștii ca imposibilă...

Comandantul unității suferă, pe pistă, un accident banal, dar periculos pentru cariera de pilot. E nevoie de transplantarea, pe piciorul rănit, a unei însemnate suprafețe de piele...

De ce dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor. Trup din trupul viușor al armatei noastre...

Aplicată. Cerul, născut de avioanele noastre, înaltul de înălțime, înălțimii de înălțime, înălțimii de înălțime...

Am consemnat aici doar câteva dintre cele, sutele de episoade care dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor...

Am consemnat aici doar câteva dintre cele, sutele de episoade care dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor...

Am consemnat aici doar câteva dintre cele, sutele de episoade care dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor...

Am consemnat aici doar câteva dintre cele, sutele de episoade care dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor...

Am consemnat aici doar câteva dintre cele, sutele de episoade care dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor...

Am consemnat aici doar câteva dintre cele, sutele de episoade care dau măsura cutanțelor, priceperii și înaltei răspunderi ce înaltă plată aviatorilor...

Lucrările Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale

În zilele de 12-14 iunie a.c. au continuat lucrările Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale, cu privire la proiectul Codului penal al Republicii Socialiste România.

Au fost discutate propunerile la proiectul de lege, primite din partea cetățenilor, prezentate de ministrul Justiției.

ÎNTOARCEREA DE LA VIENA A PRIMARULUI GENERAL AL CAPITALEI

Sîmbătă seara s-a înapoiat din Austria Dumitru Popa, primarul general al Capitalei, împreună cu soția, care, la invitația lui Bruno Marek, primarul orașului Viena...

La plecarea din Viena, pe aeroportul Schwechat, au fost prezenți primarul orașului, membri ai Senatului orașului, precum și ambasadorul României la Viena, Georgehe Pele.

Cronica zilei

IN MEMORIA SAVANTULUI ION IONESCU DE LA BRAD

Cu prilejul aniversării a 150 de ani de la nașterea savantului Ion Ionescu de la Brad, la liceul agricol din comuna Horia-Roman...

Guvernatorul Băncii Naționale a Republicii Socialiste România

Vasile Malinșchi, care a participat la lucrările Adunării generale ordinare a Băncii Reglementelor Internaționale...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

Simbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din țările arabe, grupul folcloric „Miorita” al Ansamblului artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor...

S-au împlinit cincisprezece ani de la apariția primului număr al revistei „Igaz Szó” din Tg. Mureș...

La aniversarea revistelor „Uj Elet” și „Igaz Szó”

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Revista literară și culturală „Uj Elet”, editată bilunar la Tg. Mureș, a împlinit 10 ani de la apariție.

Revista și-a făcut un titlu de prestigiu din preocuparea constantă de a face cât mai larg cunoscut, în rîndurile cititorilor ei, tot ce e mai reprezentativ în literatura română contemporană...

Oglinzi înșelătoare

(Urmare din pag. 1)

barierele rasiale pe care R.S.A. le-a ridicat cu multă înecatitate în fața rîndurilor stărilor africane?

Cauzele acestor metamorfoze sînt în mod evident determinate de o serie de factori noi apăruiți în geografia politică contemporană...

Nimeni, nici chiar Pretoria, nu poate ignora rolul crescînd în viața internațională al statelor africane...

În al doilea rînd, lupta popoarelor africane împotriva rasismului, sprijinită de forțele progresiste de pretutindeni...

Temindu-se însă de forța pe care o putea s-o reprezinte o Africă unită, guvernul de la Pretoria acționează în fapt pentru a împiedica realizarea acestei perspective...

Este un lucru sigur că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că...

Este un lucru sigur că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că...

Este un lucru sigur că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că...

Este un lucru sigur că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că...

Este un lucru sigur că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că, odată ce a fost înțeleasă că...

viața internațională

UNITĂȚI ALE PATRIOTILOR DIN NOU ÎN SAIGON

SAIGON 15 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că în cursul nopții de vineri și în dimineața zilei de sâmbătă au continuat luptele între detașamentele F.N.E. și trupele americano-saigoneze în diferite puncte din regiunea Saigoun, precum și în mai multe provincii din Vietnamul de sud.

ITALIA

Criza politică se prelungește

ROMA 15. — Corespondentul Agerpres, N. Puica, transmite: Continuându-și consultările cu liderii politici în încercarea de a pune capăt crizei de guvern din Italia, președintele Giuseppe Saragat a primit sâmbătă pe Ugo la Malfa, președintele grupului parlamentar și secretar general al Partidului Republican. Cu o zi înainte, el îi primise pe șefii grupurilor parlamentare și pe liderii partidelor democrat-cristine și socialist unificate. În urma criticilor presei și protestelor partidelor de opoziție față de intenția inițială a conducerii guvernamentale de a limita consultările politice la partidele fostei coaliții, președintele Saragat a anunțat că va continua luni și marți consultările oficiale în vederea desemnării primului ministru, pentru noul guvern, primind, în prima zi, pe șefii grupurilor parlamentare ale celorlalte partide, iar în a doua zi pe președintele Camerei deputaților, Sandro Pertini, și pe președintele Senatului, Amintore Fanfani.

Potrivit cercurilor politice, criza guvernamentală italiană se va prelunge cel puțin până la sfârșitul săptămânii ce urmează. Aceste cercuri prevăd că președintele Saragat va alege ca formă a noului guvern democrat-cristin minoritar, fără sprijinul socialistilor, formula care, după părerea unanimă, nu va putea fi de lungă durată, ceea ce va forța în cele din urmă pe președinte să organizeze noi alegeri

URUGUAY

„Starea de urgență” va elimina o stare de fapt?

În mai puțin de două luni, cabinetul uruguayan a suferit ceea ce unii comentatori numesc „o reacție în lanț”. Ultima fază a acestei reacții s-a consumat joi după-amiază. Este vorba de demisia a trei membri ai guvernului, care s-au opus decretării stării de urgență. Această demisie se adaugă unui șir de schimbări operate anterior în sinele cabinetului. Seria a fost deschisă în aprilie, prin demisia ministrului de externe Hector Luisi, în urma votului de neîncredere al Senatului cu privire la activitatea sa. A urmat apoi părăsirea cabinetului de către ministrul muncii, Guzman Acosta y Lara, ceea ce a avut drept consecință demisia întregului guvern. Faptul a permis schimbarea a cinci membri ai cabinetului și formarea unui guvern aproape monocolor: cu excepția ministrului de externe, Venancio Flores (democrat-cristin), toți ceilalți membri ai guvernului făceau parte din partidul „Colorado”, aflat la conducerea țării din martie 1967. Deși se părea că o dată cu aceste schimbări se vor pune capăt și disensiunilor din sinele partidului „Colorado”, considerate de observatorii din Montevideo drept cauză primordială a crizei politice — guvernul se află în fața unor noi dificultăți.

Sursa directă a acestora o constituie anumite modificări petrecute în viața economică și socială uruguayană. În ultima perioadă, economia țării a suferit daune neobiș-

nuite, pe de o parte, de pe urma unor schimburi comerciale neechivalente în special cu Statele Unite, — vânzarea în pierdere a produselor de bază, cum sint carne și lână — și pe de altă parte, datorită devalorizării pesoului (moneda națională) — măsură concepută cu intenția de a asigura o „stabilitate monetară pe termen lung”. Dificultățile economice au dus la o permanentă stare de nemulțumire și agitație socială. În ultimul timp, au avut loc o serie de greve mai ales în instituțiile publice, în sprijinul cererii de mărirea salariilor, precum și împotriva sporirii costului vieții. „Ultima grevă a lucrătorilor din sectorul public și a personalului de la Banca Națională — relatează agenția France Presse — a paralizat jumătate din întreaga activitate a țării”. Totodată, autoritățile au trebuit să ofere subsidii substanțiale unei părți a funcționarilor guvernamentali pentru ca aceștia să demisioneze, măsură menită să reducă numărul celor ce lucrează în acest sector și care reprezintă un sfert din populația activă a Uruguayului. Astfel de paleative nu erau însă de natură să ducă la rezolvarea problemelor.

Agentiile de presă anunță că în ultimele zile s-au produs tulburări și în mediul universitar, cererile profesorilor și studenților uruguayeni înscriindu-se în cadrul revendicării generale ale populației: majorarea salariilor, sporirea fon-

Cu o săptămână înainte de primul scrutin

CORESPONDENȚA DIN PARIS DE LA AL. GHEORGHIU

Până la primul tur de scrutin a mai rămas doar o săptămână. Miniștrii lideri ai partidelor și alți candidați din totalul de peste 2.300, folosesc sfârșitul de săptămână pentru a vizita circumscripțiile electorale în care au fost propuși. În unele dintre ele disputa electorală are loc între candidații din diferite partide. La Paris numărul candidaților care au plecat în cursă pentru cele 31 de mandate se cifrează la 222.

Bătălia urnelor se anunță foarte strânsă. Dat fiind valul puternic al mișcării social-politice ce a zguduit Franța în ultima vreme, observatorii politici de aici se așteaptă de la tradiționalele pronosticuri.

În această atmosferă de agitație, a intervenit un eveniment care reține atenția a numeroși observatori politici din capitala Franței. Sâmbătă, printr-un decret al președintelui de Gaulle au fost grațiați fostul general Salan, fostul colonel Argoud, conducător al mișcării paralizante și teroriste O.A.S., care s-au opus cu violență politicii generalului

„Afară din Olanda cu cartierul militar al N.A.T.O. I”. Sub această lozincă, locuitorii orașelor Heerlen și Brunssum au organizat un miting de protest împotriva prezenței pe pământul olandez, a cartierului general al N.A.T.O. pentru Europa Centrală (în fotografie)

Companii străine naționalizate în Algeria

CORESPONDENȚA DIN ALGER DE LA C. BENGHA

Un comunicat oficial, difuzat vineri noaptea de posturile de radio algeriene, a anunțat naționalizarea încă 18 întreprinderi industriale străine din această țară. Este vorba de întreprinderi din sectorul construcțiilor de mașini, chimiei, precum și din industria alimentară.

La Alger se consideră că noile măsuri constituie o condiție indispensabilă pentru aplicarea ansamblului de acțiuni preconizate de guvern și îndreptate spre modernizarea, concentrarea și dezvoltarea forțelor de producție ale țării. Se relevă faptul că, înainte de naționalizare, cele 18 întreprinderi — ca și celelalte companii străine — nu numai că nu contribuiau la progresul economic al țării, ci, dimpotrivă, îl aduceau daune serioase. Pentru a obține

maximum de profit, ele efecteau importuri și exporturi de produse finite și materii prime în detrimentul economiei algeriene. Sectorul construcțiilor de mașini constituia de fapt un cap de pod pentru scurgerea în Algeria, la prețuri exorbitante, a unor produse din străinătate. Această situație a fost constatată și în ce privește produsele chimice. Toate aceste întreprinderi nu au făcut în ultimii ani nici un fel de investiții în domeniul reutilizării cu mașini moderne și nu au contribuit la pregătirea de specialiști algerieni. La societatea „Lafarge” (din sectorul materialelor de construcție), de exemplu, în cei 30 de ani de exploatare nu a fost pregătit nici un cadru algerian.

Naționalizările anunțate vineri seara seces celor din 13 și 20 mai a.c. După cum se știe, primele au avut ca obiect toate societățile străine care operează în domeniul transportului, stocării și distribuției petrolului. La 20 mai au fost naționalizate alte 27 de societăți din sectoarele industriei construcției de mașini, energiei electrice, ingineriei chimice, materialelor de construcție. Actualmente, controlul statului algerian este instituit asupra ansamblului fabricilor și uzinelor din sectoarele economice esențiale.

VIZITA DELEGAȚIEI P. C. R. ÎN FINLANDA

HELSINKI 15 (Agerpres). — Delegația Partidului Comunist Român condusă de tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația Partidului social-democrat, a vizitat vineri o serie de obiective industriale și sociale din orașul Oulu. În timpul vizitei delegația a fost

însoțită de Antero Vayrynen, președintele comitetului regional al P.S.D. și ministru al afacerilor interne al Finlandei.

În seara aceeași zile, municipalitatea orașului Oulu a oferit un dîneiu în cinstea delegației.

Sîmbătă, delegația a sosit în orașul Rovaniemi, situat la cercul polar.

La încheierea vizitei delegației R. S. Cehoslovace în R. P. Ungară

BUDAPEȘTA 15. — Corespondentul Agerpres, Al. Pinteș, transmite: Sîmbătă dimineață, delegația de partid și guvernamentală a R.S. Cehoslovace în frunte cu Alexander Dubcek și-a încheiat vizita efectuată în R.P. Ungară. Pe aeroportul Ferihegy, în alții oaspeți cehoslovaci au fost conduși de János Kádár, Pal Losonczi, Jenő Fock, precum și de alți conducători de partid și de stat maghiari, de numeroși locuitori ai Budapeștei.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, încheiat pe o perioadă de 20 de ani între R.P. Ungară și R.S. Cehoslovacă, prevede dezvoltarea multilaterală a

relațiilor dintre ele pe baza principiilor internaționalismului socialist, respectării suveranității naționale, neamestecului în treburile interne. Cele două țări își vor extinde, reciproc și avantajos, colaborarea în domeniul economiei, tehnicii, științei și culturii, sportului, ocrotirii sănătății și turismului. Părțile își vor acorda reciproc asistență economică. Ele își exprimă dorința de a-și aduce contribuția la promovarea politicii de coexistență pașnică între state cu sisteme sociale diferite, la menținerea păcii securității în Europa și în întreaga lume, la slăbirea încordării internaționale.

PRAGA Ședință a Frontului Național

PRAGA 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția C.T.K., la Praga a avut loc sîmbătă ședința principalilor organizații politice, care fac parte din Frontul Național. Evjen Erban a fost ales secretar general al C.C. al Frontului Național.

A fost adoptată o declarație în care se relevă că țările programului de acțiune al P.C.C. și ale declarației-program a guvernului cehoslovac constituie baza politică a activității Frontului Național. În cadrul ședinței a luat cuvîntul Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C.C., care a subliniat rolul Frontului Național ca organizație politică corespunzătoare actualelor condiții din țară.

Congresul tărănilor din R. D. Germană

BERLIN 15 (corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite): La Leipzig a avut loc sfârșitul lucrărilor Congresului tărănilor din R. D. Germană.

Încheierea discuțiilor, la congres a luat cuvîntul Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, care a relevat succesele obținute de tărăni cooperatori și însemnătatea deosebită a dezvoltării în continuare a relațiilor cooperatiste în agricultură ca verigă principală în construirea sistemului socialist dezvoltat în R. D. Germană. În trecerea la metodele industriale de muncă în sectorul agricol și alimentar.

COMUNICAT IUGOSLAVO-INDIAN

BELGRAD 15 (Agerpres). — În comunicatul dat publicității după vizita în Iugoslavia, a președintelui Indiei, Zakir Hussain, se arată că președinții celor două țări au făcut un schimb de păreri privind situația internațională actuală inclusiv problema războiului din Vietnam și criza din Orientul A-

propriet în cadrul convorbirilor s-a acordat atenție dezvoltării relațiilor bilaterale, problemelor consolidării independenței, asigurării păcii, accelerării progresului țărilor în curs de dezvoltare și creării unor condiții favorabile în vederea soluționării pozitive a problemelor internaționale nerezolvate.

CONVORBIRILE IUGOSLAVO-VEST-GERMANE

BELGRAD 15 (Agerpres). — În încheierea vizitei oficiale în Iugoslavia a lui Willy Brandt, vicecancelar și ministru al afacerilor externe al R. F. a Germaniei, a fost dat publicității un comunicat în care se arată că în timpul tratativelor cu Marko Nikšić, secretar de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, o atenție specială a fost acordată problemelor colaborării dintre cele două țări. Cel doi miniștri au apreciat pozitiv reluarea relațiilor diplomatice și și-au exprimat convingerea că aceasta va contribui la dezvoltarea în continuare a colaborării economice, culturale și științifice. Au fost examinate posibilitățile sporirii volumului comerțului reciproc. W. Brandt a arătat că guvernul său este dispus să reia tratativele privind încheierea unui nou acord comercial și

de plăți și să ducă tratative pentru încheierea unui acord cu privire la colaborarea economică, tehnică și științifică.

A fost examinat stadiul tratativelor referitoare la unele aspecte privind muncitorii iugoslavi care muncesc în R.F.G.

Cei doi miniștri și-au exprimat, de asemenea, hotărîrea guvernelor lor de a încheia un acord referitor la colaborarea culturală și desfășurarea vizelor pentru turiști. Ei au expus pozițiile guvernelor lor privind problemele rămase în suspensie între cele două țări, ca urmare a celui de-al doilea război mondial.

În cadrul schimbului de păreri au fost abordate o serie de probleme internaționale, exprîndu-se concepțiile în problema germană.

agențiile de presă transmit:

Sute de tineri norvegieni au organizat o demonstrație de protest în fața Storting-ului, unde au loc dezbaterile cu privire la prelungirea participării Norvegiei la N.A.T.O., după expirarea în 1969 a acordurilor în vigoare. O moțiune depusă de deputați ai partidului muncitoresc din opoziție, care propune retragerea țării din N.A.T.O. la 24 august anul viitor, nu a intrunit majoritatea de voturi necesară.

Corneliu Mănescu, președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., a părăsit New York-ul în seara zilei de 14 iunie. El a sosit sîmbătă la Zürich.

Acord de colaborare între radioteleviziunile română și suedeză. Președintele Radioteleviziunii Române, Valeriu Pop, și directorul general al Radioteleviziunii suedeze, Olof Rydbeck, au semnat la Stockholm un acord de colaborare între cele două instituții. Acordul prevede dezvoltarea, într-un spirit de înțelegere prietenească, a cooperării și schimburilor româno-suedeze în domeniul emisiunilor de radio și televiziune.

Sîmbătă pe poligonul din statul Nevada a fost efectuată o explozie nucleară subterană a anunțat Comisia pentru energia atomică a S.U.A.

La invitația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului sovietic o delegație de partid și guvernamentală ungară, condusă de János Kádár, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar va face la sfârșitul lunii iunie o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

Delegația parlamentară cehoslovacă, condusă de Josef Smrkovski, președintele Adunării Naționale a R.S. Cehoslovace, și-a încheiat vizita oficială de zece zile în Uniunea Sovietică.

Primul ministru Eisaku Sato a sugerat, în cadrul unei conferințe de presă, prelungirea automată a tratatului de securitate japoano-american care expiră în 1970.

Măsură excepțională în Zambia. Președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, a adoptat măsuri excepționale pentru a pune capăt grevei generale de la culea ferate din țară. Politiia a primit instrucțiuni să intre în acțiune dacă ferovierii să vor da curs ordinului președintelui

S. U. A. ESTE JAMES RAY O PISTĂ FALSĂ?

• Cele trei asasinatate vor continua să rămîină „un mister”? • Scriitorul Truman Capote: Dallas, Memphis, Los Angeles — o vastă conspirație • Organizația profascistă „Minutemen” a avut un rol?

James Earl Ray, presupusul asasin al liderului populației de culoare Martin Luther King, va fi predat în curînd autorităților judiciare americane. După cum s-a anunțat, Ray a fost arestat în jurul a cîteva zile pe aeroportul din Londra. Judecătorul însărcinat cu examinarea cererii de extrădare va începe audierile săptămîna viitoare, poate chiar luni, se anunță din capitala Marii Britanii.

Entre timp, opinia publică din S.U.A. caută să afle răspunsul la întrebarea:

CUM A FOST ORGANIZAT ASINATUL DE LA 4 APRILIE DIN MEMPHIS ȘI CINE SÎNTE CEI CARE SE AFLĂ ÎN SPATELE LUI RAY?

„THE WORKER” publică un articol în care arată că Ray ar putea avea legături cu organizația de extremă dreaptă din S.U.A. „Minutemen”.

TRUMAN CAPOTE, autorul cunoscutelor cărți „Cu sine rece”, „Harfe de iarbă”, a declarat vineri la un post de televiziune că este

EVENIMENTELE DIN ORIENTUL APROPIAT

Un comunicat oficial militar libanez anunță că pentru a doua oară în timp de o lună, o localitate libaneză a fost bombardată de artileria israeliană. Se precizează că în noaptea de vineri spre sîmbătă, 20 de obuze de mortiere au fost trase asupra localității Meiss El Jabal, situată la 6 km sud de Houla. Au fost distruse locuințe și cîteva locuitori au fost răniți. Agenția France Presse relatează că observatori ai O.N.U. au plecat imediat la fața locului pentru efectuarea unei anchete.

Intr-un comunicat al armatei israeliene se arată că artileria libaneză a deschis focul în noaptea de vineri spre sîmbătă asupra localității israeliene Menasa, aflată în regiunea de graniță. Comunicatul precizează că nu au fost întreprinse nici un fel de distrugerii. Artileria israeliană a ripostat. (Agerpres)